

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
V.u. m. meeus
e. van evenstraat 20
3000 Leuven

JAARGANG 4 - NR. 13
6 maart 1978

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
11 STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

editoriaal

WOENSDAG 8 MAART - naar een goed evaluatiesysteem ... een info- en discussiedag voor studenten, ANP en 'specialisten ter sake'. Een studentenalternatief voor het jaarlijkse officiële Patroonsfeest op 2 februari. Het waarom voor dit initiatief werd reeds in een vorige Veto (nr. 12) uitgeschreven.

Eigenlijk is dit geen onderwerp voor een colloquium. Het is te veelomvattend om in één dag te behandelen en te belangrijk om er niet permanent mee bezig te zijn.

Toch hebben we het aangedurfd ... alleen al om de kritieken, ideeën en voorstellen vanuit verschillen de hoeken "samen" te brengen en te laten doorstromen naar de verantwoordelijken op facultair en centraal universitair niveau.

Vooraleer er wat aan te "doen" is het nodig dat er serieus over "nagedacht" wordt.

Het een kan niet zonder 't ander!

Het aantal mislukkingen ligt (te) hoog (vnl. in 1ste kandidatuur); de studie- en examenbelasting wordt (te) zwaar bezonden; de stress-spanning neemt toe. Weet de student duidelijk wat van hem verwacht wordt op het evaluatiemoment ... is dat ook conform de "doelstellingen" van het aangeboden leerpakket; staan docenten én studenten open voor alternatieve evaluatiemodellen ...

Allemaal vaststellingen en vragen waarvoor dringend oplossingen en antwoorden dienen gezocht en gevonden te worden ... en dit best voor het te laat is!

Immers, er wordt nogal eens beweerd - en dit niet enkel door kwatongen die de universiteiten niet erg in hun hard dragen - dat "niveau & inhoud" van het universitair onderwijs kwalitatief achteruitgaan.

Wij zijn geneigd dit in zekere mate te geloven als we vaststellen dat ... een aantal docenten meer aandacht en tijd aan onderzoek dan aan onderwijs besteden; dat het doceragedrag en -methode bij velen beneden alle peil liggen; dat vele studenten niet (ge noeg) gemotiveerd aan hun studie beginnen en bij anderen deze motivatie door de gedooceerde leerinhoud afgebroken wordt; dat studenten met weinig inspanning een voldoende resultaat willen behalen; dat het universitair onderwijs zeer massaal is geworden en dit op een moment dat er hoe langer hoe meer nood is aan geïndividualiseerd en student-gericht onderwijs ...

De oorzaken en fouten zijn erg verscheiden en liggen verspreid over alle betrokkenen. Dit noodsaakt een SAMEN zoeken naar anders en beter ... hetgeen kortweg het 'opzet' is van deze studiedag.

Van harte welkom woensdag 8 maart.
zie ook: p.4

DE ALMA (GEEN PANIEK!)

Nee, ditmaal gaan we het niet hebben over alweer een prijsverhoging van de Alma-maaltijden, hoewel de put van 3 miljoen voor '78 nog altijd niet is opgevuld (zie Veto 8, p.5).

Nu willen we even kijken naar de toekomst van de Alma, als het ware: een lange-termijn-visie.

De studentenrestaurants vormen een belangrijke bijdrage in de demokrativering van het hoger/universitair onderwijs. Vraag is echter of de Alma, op de manier waarop deze dienst momenteel werkt, nog effectief beantwoordt aan de noden en behoeften van de studenten-vandaag (het teruglopen van het Alma-kliënteel is hiervan een duidelijke vingervijzing). Welke zijn dan de nieuw ontstane behoeften bij de studenten t.v.m. eetgewoonten en hoe kan de Alma hieraan tegemoet komen.

Dit zijn vragen en problemen, die Jan Bauwens, directeur van de Raad voor Studentenvoorzieningen, voorlegde aan de Raad, en waarrond o.m. de Werkgroep Alma van Sociale Raad bezig is.

Hieronder volgt de inhoud van de nota van J. Bauwens, waarmee de discussie voor geopend verklaard wordt. (De kursivering in de tekst is van de redactie - ndr.)

VOOR DE TOEKOMST

de actuele toestand

De maandelijks overzichten van de evolutie van de maaltijden in de restaurants tonen aan dat het aantal cliënten gestaag afneemt. Een grondige analyse van het verschijsnel werd, zeker te Leuven, nog niet gemaakt. Er zijn echter wel een aantal elementen die in min of meerdere mate dit verschijsnel beïnvloeden.

De huidige restaurantinfrastructuur (op het restaurant Gesthuisberg na) is opgezet in functie van twee volwaardige universiteiten (KUL, UCL). De nadelige invloed op het cliëntenaantal door de overheveling van de UCL naar de omstreken van Brussel is zo evident, dat er geen verdere commentaar nodig is.

Toen in 1964 Alma II werd opgesteld, werd dit door de toenmalige studenten als een goede oplossing voor het gebrek aan eetgelegenheden gezien. Sommigen beweren dat bij de huidige studentengeneratie een afkeer is ontstaan voor wat dan "massale eetfabrieken" wordt genoemd. Het is wel zo dat de studenten de laatste jaren meer en meer de voorkeur gaan geven aan het Leven in Kleinere groepen. Dit verschijsnel stelt men vast in de residenties, op de huis-

vestingsdienst, in het ontspanningsleven, enz.

De voedingsrijverheid, met een sterke expansie van kant-en-klaar gerechten heeft deze evolutie in het studentenleven positief beïnvloed. Blijkbaar is er ook een evolutie in de levensstandaard van de studenten waar te nemen. De verwachtingen van de studenten, ook op het vlak van de voeding, liggen nu hoger dan 10 jaar geleden. Het succes van allerlei kleinere eetgelegenheden, met name restaurants met buitenlandse gerechten, restaurants gekoppeld aan grootwarenhuizen, kleinere snackbars, enz. Hoewel deze restaurants heel wat duurder zijn dan de studentenrestaurants, oefenen zij toch een grote aantrekkingskracht uit op het studentenpubliek; dikwijls via een speciale schotel.

Hoewel de Alma-restaurants in de laatste jaren minimale prijsverhogingen hebben gekend (meestal lager dan de gewone indexverhoging) kan men ervan uitgaan dat prijsverhogingen een nadelige invloed hebben op het cliëntenteel, zeker wanneer ze fors zijn.

perspektieven

De laatste jaren werd in de restaurants een soort afbouw- en bezuinigingspolitiek gevoerd; dit uit zich in de daling van personeelsbezetting, de beperking van de openingenuren, het sluiten van bepaalde afdelingen, het afschaffen van avondmaaltijden in enkele afdelingen...

Dit beleid werd gevoerd tengevolge van de overheveling van de UCL en de penibele financiële toestand. Aangezien de KULeuvn binnenkort zelf volledig zal verantwoordelijk zijn voor de restaurantpolitiek, loont het de moeite te onderzoeken op welke manier Alma in die nieuwe kontekst kan tege-

moet komen aan de behoeften van de studenten.

Wanneer wij de huidige restaurant-ruimten zien, mag men wel stellen dat er ruimte genoeg is. Het probleem van lange rijen wachtende studenten is niet meer actueel. De aandacht dient naar andere problemen te gaan.

De wijzigingen die Alma I (Bondgenotenlaan) heeft ondergaan, wijzen er op dat een verfraaiing positieve gevolgen kan hebben op het zakencijfer. Er zou restaurant per restaurant moeten nagegaan worden wat er aan verfraaiing en aangename-naken van de sfeer kan gedaan worden.

vervolg: p.2 bovenaan

EXAMEN INSCHRIJVINGEN

(een meer dan
levensecht verhaal)

- PA, KRIJG IK WAT EXTRA GELD, WANT IK MOET ME INSCHRIJVEN VOOR DE EXAMENS.
- WAT? IK HEB DAT IN HET BEGIN VAN HET JAAR TOCH MEEGEVEN!
- IK HEB DAAR EEN PAAR LP'S MEE GEKOCHT...
- !?!... MANNEKE, VOLGENDE KEER GA IK MEE. INSCHRIJVEN ÉN BETALEN!
- JA, PA...

Er mag op 8 maart dan al gezocht worden naar andere, betere examen- en evaluatiesystemen: dit jaar moet je je nog houden aan de bestaande regeling: inschrijven én betalen, juffrouw, mijnheer.

De KULeuvn-affiches met de data en inlichtingen over de exameninschrijvingen doemen overal in de fakulteitsgebouwen op, maar voor alle zekerheid krijg je hier nogmaals de hele rimram. Kwestie dat je het niet vergeet... als je tenminste van plan bent examens af te leggen...

De inschrijving voor de eerste gewone examenperiode, zoals dat heet (je hebt nl. een eerste ge-

wone in juli en een tweede in september, een buitengewone is bv. februari), gebeurt in de Hallen telkens in de namiddag tussen 14 en 17u. Aanschuiven is de boodschap.

Wil je het goed doen, lees dan de BELANGRIJKE informatie eerst: -De studenten zijn verplicht drager te zijn van hun studentenkaart met vermelding van de kolle-ges voor het academiejaar 77-78 en hun inschrijving te nemen op de dag voor hun onderscheidelijk studiejaar aangeduid (kwestie van het vermijden van een bestorming van de Hallen).

vervolg: p.2 onderaan

Niet alleen het prettige uitzicht, maar ook het aankondigen van nieuwe schotels, specialiteiten, enz., het beklemtonen van de restaurants als *ontmoetingsruimte* voor de studenten zijn niet te verwaarlozen elementen.

Van studentenzijde is al enkele keren aangedrongen om een soort *ekonomaat* te organiseren, m.a.w. de studenten verlangen dat Alma aan goeie voorwaarden allerlei voedingsprodukten zou verkopen. Hoewel dit geen eenvoudige zaak is, dient zij toch grondig op haar mogelijkheden te worden onderzocht.

De restaurants staan open voor het personeel van de *universiteit*. Vraag is of er wel voldoende aandacht aan deze groep wordt besteed, en of er niet een meer specifieke aanpak moet zijn. De mees-

te personeelsleden beschikken niet over veel tijd om te gaan eten. Dit zal nog duidelijker tot uiting komen, nu de rustpauze rond de middag tot een half uur mag herleid worden.

In elk geval moeten de restaurants vermijden op een negatieve manier in de aktualiteit te komen. Kriek en uiteraard negatieve kritiek is niet te vermijden. Elke keuken, en a fortiori elke grootkeuken, is eraan onderworpen. Maar de restaurants komen nogal saai over. Enkele droefgeestige teksten en half-wetenschappelijke pamfletjes over gezond eten en drinken zijn geen klantenlokkers. Dit is geen pleidooi voor een bar-numpubliciteit, gebaseerd op onwaarheden of halve waarheden, maar *enige speelheid in het kontakt met het publiek* lijkt absoluut noodzakelijk.

inplanting van de Alma's

Om hierin eventuele wijzigingen aan te brengen is het wel nodig enig cijfermateriaal te geven over de *aktuele toestand* inzake

het aantal restaurantzitplaatsen op de drie campussen, met aansluitend het aantal studenten per campus:

campus	aantal zitplaatsen	aantal studenten
LEUVEN	2.400	9.714 (1)
ARENBERG	750	6.037 (1)
GASTHUISBERG	600 (2)	3.133 (1)(3)

(1) studentenaantallen per 1.2.77, betreffende 1ste, 2de en 3de / cyclus.

(2) Deze zijn gepland, maar nog niet allemaal in gebruik.

(3) Niet alle studenten Geneeskunde studeren op de Campus Gasthuisberg. Aangezien wijzigingen aan de infrastructuur toch niet meteen aangebracht worden, wordt ervan uitgegaan dat deze campus volledig zou zijn bezet.

In Leuven is er dus 1 restaurant-zitplaats per 4,5 student. In Arenberg is dit 1 zitplaats per 8 studenten. In Gasthuisberg: 1 per 5 studenten.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat in Leuven een waaier van partikulier initiatief bestaat, wat in Heverlee niet in die mate aanwezig is.

In Leuven zijn de restaurants nogal *over de stad verspreid*, hoewel men mag vooropstellen dat Alma II en Sedes te dicht bij elkaar liggen, en dat het Meisjescentrum zich aan de rand van het studentengeburen bevindt.

In Arenberg bevindt Alma III zich eigenlijk te ver van de plaats waar de studenten overdag verblijven.

Wat de Gasthuisberg betreft, mag men vooropstellen dat de ligging en het aantal zitplaatsen wel zal voldoen aan de noden.

Leuven benadert de norm, vastgesteld door Nationale Opvoeding van 1 restaurantzitplaats per 4 studenten. Zoals bekend houdt deze norm alleen rekening met het aantal studenten, maar niet met de exploitatiebaarheid van de restaurants.

Wat Leuven zelf betreft, lijkt een vermindering van het aantal zitplaatsen wel mogelijk, zonder dat het cliëntteel daar veel schade zou van ondervinden.

Die vermindering van zitplaatsen zou kunnen door enkele eetzaalen (bv. Alma II) werkelijk te verkleinen, maar zou ook kunnen door in grotere zalen enige verfraaiing aan de bregen (bv. halve muurtjes aanbrengen, waardoor het geheel de indruk geeft iets kleiner en gezelliger te zijn). Alvorens op dat vlak wijzigingen door te voeren, moet er een antwoord gegeven worden op de vraag of men in Leuven zelf moet beschikken over een restaurant van 1.000 zitplaatsen.

Bij de discussie over de zgn. *Cafeteria Arenberg III* in Heverlee (daar is momenteel nog niet veel schot in gekomen-nvdr), kan ook rekening gehouden worden met het geringe aantal zitplaatsen voor deze campus, in verhouding tot de andere campussen. Wellicht zou een groter restaurant op de campus en een kleinere cafeteria in de woonwijk een betere verdeling geweest zijn.

J. Bauwens
Direkteur Studentenvoorzieningen

We willen er nogmaals op wijzen dat dit een probleemstelling is, waarvan enkele mogelijke voorstellen gekoppeld worden. Verder concreet onderzoek naar de situatie en de realiseerbaarheid van nieuwe initiatieven t.v.m. Alma moeten nu verder nagegaan worden. In dit verband wil Sociale Raad een uitvoerige enquête op het getouw zetten bij de studenten over de Alma. Iedereen die hiervan wil meehelpen of nuttige suggesties heeft, is uiteraard welkom op Sociale Raad (Werkgroep Alma) in de 's Metersstraat.

Blijft, naast dit studie- en onderzoekswerk, natuurlijk nog het financiële aspect van de zaak. Uiteraard een heel ander paar mouwen.

-De studenten die het examengeld voor deelname aan één examenproef reeds betaald hebben samen met het kollegegeld, dienen zich *langs hun jaarafgevaardigde* om in te schrijven. Deze studenten krijgen hiertoe van hun jaarverantwoordelijke een inschrijvingsbriefje. Ze dienen dit briefje behoorlijk ingevuld, samen met hun studentenkaart over te maken aan hun jaarafgevaardigde, uiterlijk daags vóór de vastgestelde inschrijvingsdatum van hun onderscheidelijk studiejaar.
-Het examengeld dat gestort werd in het begin van het academië-

jaar, geldt slechts voor EEN ENKELE EXAMENPERIODE. Deze som blijft gelden voor de examenperiode van september indien de student zich niet inschrijft voor de examenperiode van juli, of wordt terugbetaald in de loop van de maand september indien er voor géén enkele examenperiode een inschrijving werd genomen.
-De studenten van de "eindjaren" (eindverhandeling) van ALLE fakulteiten en instituten kunnen van 17 tot en met 21 april 78 tekens van 14 tot 17u nog een inschrijving nemen in de Hallen.

donderdag 16 maart : fakulteit der Wijsbegeerte en Letteren: licenties en aggregaties
instituut voor Archeologie en Kunstwetenschap
instituut voor Oriëntalistiek
instituut voor Middeleeuwse Studies

vrijdag 17 maart : fakulteit der Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: afdeling Psychologie

maandag 20 maart : fakulteit der Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: afdeling Pedagogie

dinsdag 21 maart : fakulteit der Wetenschappen: kandidaturen

woensdag 22 maart : fakulteit der Wetenschappen: licenties en aggregaties

donderdag 23 maart: fakulteit der Toegepaste Wetenschappen

vrijdag 24 maart : interfakultair instituut voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening
fakulteit der landbouwetenschappen

DE INSCHRIJVINGEN WORDEN DEFINITIEF GESLOTEN OP 24 MAART!!!

datum : inschrijving voor

maandag 6 maart : fakulteit der Godgeleerdheid;
hoger instituut voor Godsdienstwetenschappen
hoger instituut voor Wijsbegeerte

dinsdag 7 maart : fakulteit der Rechtsgeleerdheid
fakulteit van het Kerkelijkrecht

woensdag 8 maart : departement Economie
departement Toegepaste Economie: kandidaturen

donderdag 9 maart : departement Toegepaste Economie: licenties en aggregaties
instituut voor Actuariële Wetenschappen
instituut voor studie der Ontwikkelingslanden

vrijdag 10 maart : fakulteit der Sociale Wetenschappen

maandag 13 maart : fakulteit der Geneeskunde
school voor Tandheelkunde
school voor Artsenijbereidkunde
school voor Maatschappelijke Gezondheidszorg
instituut voor Familiale en Seksologische Wetenschappen

dinsdag 14 maart : instituut voor Lichamelijke Opleiding

woensdag 15 maart : fakulteit der Wijsbegeerte en Letteren: kandidaturen

10 JAAR NA

Op haar vergadering van 23 februari besliste de Financiële Commissie van de A.S.R. om de aktivi-

teiten, die door studentenorganisaties opgezet worden in het kader van de herdenking van '68, te subsidiëren.

Hiertoe dienen de organisaties een onkostennota, begeleid van rekeningen, in te dienen op het AS.R.-sekretariaat, ten laatste in de eerste week van mei. In verhouding tot het beschikbare bedrag zullen onkosten terugbetaald worden.

(note: fakulteitskringen en erken de vrije verenigingen dienen subsidie-aanvragen voor deze activiteiten in bij respektievelijk de financiële commissie van de Kringraad en de Financiële Controlecommissie der vrije verenigingen.)

ANDERS DAN ANDERS

INFOBEURS ALTERNATIEVE OPVOEDING-GENT

Alternatief werken met kinderen, alternatieve opvoeding, onderwijs, vorming... vaak gehoorde begrippen. Wat er achter zit, is bij een breed publiek minder - om niet te zeggen: niet - bekend. Daarom wordt er op 18 en 19 maart in Gent een Infobeurs "Alternatieve Opvoeding" opgezet. Dit tweede initiatief (een eerste gelijkaardige infobeurs ging in maart '76 door) wordt georganiseerd door een groep studenten van de afdeling Sociale Pedagogiek van de KULeuven, op vraag van de "Ingalopinitiatieven". In volgende bijdrage wordt het ontstaan en de evolutie van de Vlaamse initiatieven i.v.m. met alternatieve kinderopvoeding (=de Ingalopinitiatieven) in grote lijnen geschetst.

1968. Het jaar van sociale onrust, politiek verzet, strijdend engagement. In Berlijn starten enkele actieve studentengroepen met een "Kinderladen". Daar zij zich fulltime willen inzetten voor bepaalde studentenacties, zoeken zij een opvang voor hun kinderen. En zij willen dit op een manier doen die niet in strijd is met hun belangen, hun idealen, waarvoor ze aan het ijveren zijn: democratie, participatie... Een ware democratie kan zich onmogelijk verzoenen met machts- en onderdrukking. Er wordt geopteerd voor een anti-autoritair opvoeding; het kind moet zich vrij kunnen uiten, mag niet in zijn ontwikkeling geremd worden door een autoritaire volwassene die het kind elk initiatief ontnemt.

Er ontstaan meerdere Kinderladen in Berlijn - het initiatief breidt zich uit. In de buurlanden van de BRD ziet men hier en daar een "Alternatief" oprijen, ook in België.

In 1970 nemen in België, kritische ouderparen initiatief. Zo zien we in februari '70 de "Vrije Kleutertuin" te Hasselt van de grond komen, na vastlopen van pogingen tot hervormingen binnen het bestaande onderwijssysteem. Het zien van de film "Erziehung zum Ungehorsam", met informatie over de Berlijnse Kinderwinkels, was een reële aanleiding tot starten.

In mei 1970 wordt in de wijk Zurenborg in Antwerpen een anti-autoritair "Kindercommune" opgericht, na contacten met de toen reeds bestaande kindercrèche van Hasselt. Men opteert voor een anti-autoritair opvoeding. De oudergroep valt uiteindelijk uiteen omwille van verschillende intenties (macrobiotisch-terug-naar-de-natuur-tendens enerzijds en sociaal-politiek geëngageerde tendens anderzijds).

Ook in het Leuvense bleef in 1970 een dergelijke kindercommune precies negen maanden in leven. In Leuven wordt dan in 1971 begonnen met een "Kinderkaffee". Een groep ouders, geëngageerd in buurtwerk, besloot hiertoe, teneinde hun activiteiten op bevredigende manier te kunnen verderzetten. Het kin-

derkaffee werkt zowat een viertal jaren tot een berg financiële problemen de groep doet besluiten om er mee te stoppen. Echter niet voorgoed. In het najaar van '74 nog komen naast elkaar twee initiatieven tot leven. In september maken een aantal ouders uit de eerste Kinderkaffee-groep, aangevuld met enkele nieuwe koppels, een volledig hernieuwde start in een nieuw huisje in Wilsels. De alternatieve manier van opvoeden wordt gezien als één van de middelen om iets aan de maatschappij zoals ze nu is, te veranderen. Het kind zelf staat centraal, de sociale opvoeding wordt als heel belangrijk aanzien, evenals contact met leeftijdsgenoten en andere volwassenen dan de eigen ouders. Men gaat minder uit van bepaalde voorop te plaatsen ideeën.

Daarnaast start de "Boomgaard". Dit initiatief wil het niet autoritaire opvoeden via een bestaande school, in de Kaboutermansstraat, realiseren en daarnaast de neschoolse activiteiten op een vrije ervaringsgerichte, kindgerichte manier verwezenlijken. (Veel ouders van het eerste Kinderkaffee, die met Kleuters zaten op de "schoolleeftijd", behoorden tot deze groep.) Dit waren echter niet de enige... In augustus '73 werd te Aalst de "Weide" als vzw gesticht, een maand later start een kleuter-

schooltje, in september '74 een basisschool. Inspiratie voor een "andere" opvoeding wordt vooral gezocht bij de Engelse voorlopers Rogers en Neill. Deze laatste stichtte in 1921 te Leisten een eigen school "Summerhill". Hij brak volledig met het traditionele onderwijs en kreeg heel wat ruchtbaarheid met zijn anti-autoritair leer- en opvoedingsmethode.

In 1974 wordt in Gent "De Buurt" opgericht, na een jaar discussie en overleg in een werkgroep rond de vele negatieve aspecten van het bestaande onderwijs en de manier waarop een school er dan wel moet uitzien. Aanvankelijk was er alleen een kinderclubhuis en begeleide men kinderen met leer-moelijkheden. In september '76 begint men met een eerste leefgroep (kleuters), in september '77 met een tweede leefgroep (basisschool). In spiratie wordt hier vooral gehaald uit de ideeën van Rogers, Vossen, Tausch en Maslow. Speciaal hierbij is dat men de school als een soort trefpunt van de buurt wil maken en zo aan "funktioneel opbouwwerk" wil doen.

In 1975 groeieren een aantal ouders zich rond het jeugdhuis "Heiberg" in Kessel-Lo. Wekelijks komen zij samen ter bespreking en bediscussie van een stuk lektuur om aldus tot een gefundeerde basisidee voor een ruimer opzet te komen. Op die dag geven zij hun kinderen de kans tot een samenzijn dat wel wat verschillend wil zijn van de wijze waarop dat in de grote "samenleving"

Deze tweede infobeurs gaat door op zaterdag en zondag 18-19 maart e.k. in Gent, in de gebouwen van de RUG in de Volderstraat 11. Ditmaal wel met een vervuiming naar vernieuwingspogingen en experimenten op een breder vlak van vorming en opvoeding met kinderen. Er wordt naar gestreefd in de beurs zich niet te beperken tot de (meestal) buiten-structureel-werkende initiatieven, maar is eveneens gericht op het bekend maken van een aantal projecten, die het langzame veranderings- en beïnvloedingswerk porgen te realiseren binnen de bestaande structuren van opvoeding en onderwijs. Via deze beurs wil men, naast het voorstellen van bestaande initiatieven, sterk stimulerend werken voor het starten van nieuwe, andere mogelijkheden. Ga je er zelf van vergewissen dat er iets leeft en broeit in Vlaanderen op gebied van opvoeding en onderwijs. Naast informatieve stands wordt gezorgd voor debat, film, diamontage, toneel. Er is zelfs een "alternatieve" kinderopvang voorzien...

projectgroep
Alternatief Opvoeden

HET GROTE OVERLEG

Na de eerste prikakties van de geschorste thesismakers-doppers in januari, is daarna moeizaam het overleg op gang gekomen. Lengs Akademische zijde werd het probleem besproken aan de hand van een nota van vice-rector Servotte; daarin wordt het probleem vooral gezien in de Humane Wetenschappen, waar slechts een Klein percentage van de studenten met hun thesis klaar komen in de normaal voorziene periode; als een onvolledige oplossing wordt het inkrimpen van de omvang der thesis voorgesteld.

Dekaam M. Janssens gaf verslag van de laatste Groepsraad van Humane Wetenschappen. Oorzaken van het laattijdig indienen van de

thesis worden gezien in: een te grote omvang van de thesis, gebrek aan begeleiding, ongemotiveerd zijn van de student, gebrekkige organisatie van het studieprogramma, concurrerende strijd tussen de profs die soms een half doktoraatswerk als thesis van de student vragen. Als oplossingen worden voorgesteld: geen buiten-sporgige eisen te stellen i.v.m. kwantiteit en kwaliteit (vraag is of de Akademische Raad hierin kan optreden, ervoor bevoegd is), al in de eerste licentie een promotor kiezen, minder stof opdringen aan de studenten in het laatste jaar - wat dus meer vrijgehouden wordt voor de thesis, het indienen van de thesis aan de examens

TESISSTUDENTEN-DOPPERS

waar dit nog niet bestaat (dus geen eindexamens zonder thesis). In de Akademische Raad van 13 februari werd besloten dat De Somer en Servotte contact zullen opnemen met de RVA waarbij zal aangevraagd worden de genomen beslissingen door de RVA (schorsen van thesismakers-doppers) uit te stellen tot het einde van het akademiejaar.

De Sociale Dienst (Studentenvoorzelingen) ging vanaf het begin mee in de actie tegen de schorsingen. Op de Raad voor Studentenvoorzelingen van 27 januari jl. werd volgend standpunt ingenomen: "De Raad voor Studentenvoorzelingen van de KULeuven, samengesteld

uit vertegenwoordigers van de Akademische Overheid, de studenten en het personeel, en belast met het bepalen van het sociaal beleid aan de universiteit, heeft kennis genomen van het feit dat eindwerk-makende studenten door een beslissing van de RVA niet meer kunnen genieten van een werkloosheidsuitkering.

De Raad meent dat de hoedanigheid van werkzoekende moet voorbehouden blijven aan de persoon die beschikbaar is voor de algemene arbeidsmarkt, en die bereid is elke passende dienstbetrekking te aanvaarden.

Tot nu toe heeft de RVA-Leuven erkend dat afgestudeerden, die hun

vervolg: p.4 bovenaan

eindverhandeling nog moeten voorleggen, beschikbaar waren voor de arbeidsmarkt en dat ze bijgevolg recht hebben op een werkloosheidsuitkering.

De Raad kan niet aanvaarden dat onder enige wetswijziging een nieuwe interpretatie wordt gegeven ten nadele van de thesisstudenten.

De Raad zal er bij de bevoegde instanties van de universiteit op aandringen dat het statuut van de thesisstudent beter wordt geregeld. Ondertussen steunt de Raad het beroep dat aangetekend werd en wordt door de meeste geschorsten, en dringen er bij de RVA op aan dat de schorsingen onmiddellijk worden opgeheven."

Van die opheffing van de schorsingen is op het ogenblik dat dit nummer wordt samengesteld, nog

niets in huis gekomen.

Er is echter wel druk overleg tussen het dopkomitee, de Sociale Dienst, de vakbonden (ACV, ABVV) en RVA.

Doordat de Akademische Overheid reeds contact heeft opgenomen met de RVA en er vanuit de unifiek gewerkt wordt aan een uniforme regeling m.b.t. het statuut van de thesismakers, is er vanuit de RVA de bereidheid om een soepele oplossing van het huidige probleem te aanvaarden.

Het overleg tussen geschorsten, studentenafgevaardigden, Sociale Dienst, vakbonden en RVA tijdens de laatste dagen van februari zal waarschijnlijk resulteren in een oplossing op korte termijn, maar de besprekingen zullen niet afgesloten worden zolang er ook geen oplossing op lange termijn is gevonden.

IN ONZE FAKULTEIT

De abituriëntendagen zijn nog volop aan de gang op dit ogenblik, doch we konden zelf reeds vaststellen dat de medewerking van de meeste faculteitskringen "beter" is dan vorig jaar.

De Dienst voor Studie-Advies pakt dit jaar uit met een nieuwe dia-montage "op eigen poten" ... de moeite waard om die eens te bekijken.

Ook in Pol. & Soc. kwam men met wat 'anders' op de markt ... het faculteitsblad Polstok kreeg een nieuw kleedje aangepast en ik moet zeggen dat het best meevalt. De Geneeskunde-studenten zijn nog maar net uit de examens of er worden al harde acties voorzien. Ze zijn nl. weinig content over hun curriculum-perikelen en over de manier van handelen van decaan De Moor. Niet afgeven, hel

't Is maar te hopen dat ze nog wat tijd over houden voor hunne open podium en revue. De acteerkribbel zit de kringen

erg in het bloed dit jaar ... aan de reeks revue's, free podiums .. wil maar geen einde komen. En voor mij niet gelaten, want al is het niveau niet altijd even hoog ... het blijft erg plezierant.

Germania wenst via een literaire wedstrijd "poëzie en proza" wat meer aan bod te laten komen. Mochten ze wat te weinig materiaal binnenkrijgen, dan moeten ze maar eens langs lopen op de nachten van de poëzie van Kultuurraad en Skal.

Binnen Pedagogie draait de werkgroep "cultuur" op volle toeren. Een happening, fototentoonstelling, een portugalad ... mogelijks heeft dat iets te maken met hun nieuw gezeefde affiches. Ergens in hun blad kon je lezen dat *kringsverking niet zinloos is, alhoewel het soms lijkt op vrij blijvende intellectuele masturbatie*. Mooi gezegd, niet!

En laten we hopen dat dit jaar de "praesidiumverkiezingen" binnen Ekonomika eindelijk voor alle studenten open staan.

NAAR EEN GOED EVALUATIE-SYSTEEM...

Je kon er reeds over lezen in de vorige Veto en in het editoriaal van dit nummer. Het ligt niet in onze bedoeling daar vooraf nog veel meer over te vertellen ... we houden dat voor 8 maart.

Wij zijn er voor onszelf van overtuigd dat het gekozen thema ons allen aanbelangt en we vinden het daarom nodig en nuttig op dit moment aan zoveel mogelijk studenten en leden van het academisch en wetenschappelijk personeel de gelegenheid te bieden hun mening en hun suggesties daaromtrent uit te spreken om vandaaruit samen te zoeken naar concrete voorstellen en oplossingen.

Om het geheel wat vlotter te laten verlopen werd het thema onderverdeeld in een 6 - tal deelthema's, apart aangepakt in 6 werkgroepen. De resultaten van die werkgroepen worden op het einde in een plenaire bijeenkomst samengelegd en besproken.

Het definitieve programma ziet er als volgt uit :

9.30 u : verwelkoming & korte inleiding

10.00 - 12.00 u : keuze tussen de 6 werkgroepen

- doelstellingen voor een goed onderwijs- en evaluatiemodel
- evaluatiesystemen aan de K.U.Leuven
- andere evaluatiesystemen in Vlaanderen
- evaluatiesystemen in het buitenland
- enkele formele evaluatiemethoden
- examenbelasting, begeleiding, ombudsman

Tijd om even aan onze maag te denken.

14.00 - 16.00 u : vervolg van de 6 werkgroepen

16.00 - 18.00 u : plenaire vergadering met

- bespreking van voorstellen uit de 6 werkgroepen
- uitwerking in een synthese naar beleid en realisatie toe
- follow - up van dit dagthema

Een brochure ter voorbereiding van deze studiedag ligt voor elke belangstellende ter beschikking op het secretariaat van de faculteitskring.

Exemplaren en verdere inlichtingen kunnen bekomen worden bij : Kringraad, Van Evenstraat 2D - 016/22.44.38 te Leuven.

8 MAART MARIA-THERESIA-COLLEGE

de factis hominibusque

De binnenmuren van 't Stuc zijn nog niet eens helemaal opgeknaapt, of enkele naarstige plakkers gingen ze met borstel, pap en affiches te lijf. • Het is echt niet de bedoeling dat een 100.000 fr schilderkosten in een mum van tijd ongedaan wordt gemaakt. • Daarom werden trouwens prikborden voorzien in het kafaat, de teogangshall en op de eerste verdieping. • En tijdens de Paasvakantie wordt uitgekeken naar uitbreiding van affichemogelijkheid in 't Stuc. • Gevraagd wordt slecht 1 exemplaar van een affiche per prikbord op te handen. • Meerdere exemplaren worden onverbiddelijk verwijderd.

Binnenkort zijn er geen professoren-docenten-examinatoren meer nodig. • Aan het RUCA (Antwerpen) is men sinds vorig jaar bezig een experiment op poten te zetten waarbij de studenten zich in de loop van het jaar zelf kunnen evalueren via een computer. • En dit blijkt ook nog succes te kennen. • Door deze evaluatie steeg het gemiddeld aantal op het eind-examen behaalde punten met 60% in de eerste zitting, en het aantal mislukkingen daalde met 66%. • Binnenkort wordt het werklozenaantal uitgebreid met de monitoren en zullen computerfirma's weer gouden zaken doen aan de unifiek.

da's Latijn

Aan de Weense universiteit maakt men anders korte metten met illegale plakkers. • Die worden er zonder teveel woorden aan de deur gezet. • Doortastend. Dat wel. • Maar ze moeten ons daar eerst eens uitleggen hoe men die plakkers betrapt.

Kwam Rastelli, Studio-baas, in vorige Veto niet zonder kleerscheuren uit het tweede artikel, den hebben we recent nog een snee op zijn kerfstok aan te brengen. • Kwamen we laatst een ietsje te laat in Studio 2, waardoor we dachten de lanceerfilmjes voor toekomstige films te zullen missen. • Niks van. • We misten een deel van Coça Cola, maar konden nog volle bak genieten van de wilde gear van Limoenen en van sô'n bier. • Is al het goede van de Studiobodem dan definitief verdwenen?

Zondag 19 februari was het weer aanschuiven geblazen vóór en werken dochter de zelfbedieningsstoop in Alma II. • Toen het restaurant om 12u open ging stond er al een rij abituriënten aan te schuiven vanaf de ingang. • In de namiddag konden die toekomstige Kullerkes met de diverse richtingen van de Humane Wetenschappen kennis maken in De Valk, de Nieuwbouw Wijbegeerte & Lette-

ren en in de Grote Aula. • Opvalend was het grote aantal meisjes, die zich aangetrokken voelden door de naam en de faam van deze Alma Mater. • Maar met zo'n dynamische en doortastende Piet De Somer als rektor, kan dat moeilijk anders.

Ook de Leuvense kotbazen hebben wellicht met tintelende ogen het toenemend toekomstig vrouwelijk schoon bekeken hebben. • Niet om redenen waaraan je nu denkt. • De meisjesstudenten blijken voor hen de grote hoop te betekenen om hun leegstaande kamers, die er door het vertrek van de UCL gekomen zijn, gedeeltelijk weer op te vullen. • Dit jaar werden op de Huisvestingsdienst alleen al 400 leegstaande (op een geregistreerd aantal van 13.000) kamers goteerd. • Een forse stijging t.o.v. vorig jaar met 40%. • Ook heel wat gemeenschapshuizen blijken leeg te staan. • Maar als eerstejaars meisjesstudenten nog verplicht worden in peda's te logeren, kunnen de kotbazen eerst over twee jaar hun kamers aan meisjes aanbieden. • In de veronferstelling dat er niet teveel flesaan. • Maar als men ook aan de KULeuven de computer inschakelt, kan dat nog een lichtpunt zijn.

Moeten de universiteiten nu vrezzen dat een aantal van hun gebouwen zullen afgebroken worden, omdat het Rekenhof heeft bekend gemaakt dat er voor 5 à 10 miljard teveel is gebouwd (sinds 1970)? • Nee. • De respectievelijke minis-

ters van Nationale Opvoeding zouden moeten beven, omdat zij de bouwpolitiek aan de universiteiten niet voldoende in banen hebben gehouden. • Het Rekenhof kan de ministeries - en dat zijn er een heel pak - die zo ongecontroleerd met geld smeten, alleen maar uitkafferen, wat het ook gedaan heeft. • Aan andere instanties is het om verantwoording te eisen en sankties te nemen. • Maar sinds PIT-er Defosset aan de lopende band blundert zonder al teveel moeilijkheden, heeft ons geloof in die instanties weer een flinke deuk gekregen.

Vakanties komen weer in zicht. • Dat hebben (studenten)reisbureaus ook in de mot. • Wekelijks komen er nationale en internationale reisbureaufolders door de Veto-rievensbus. • Voor de Londense Student Hostels moet geen reclame gemaakt worden. In Victoria Station word je bedolven onder de adressen. • Voor workcamps, homestays en studiereizen in de JOE-ES-EEY, werkkampen in Japan, studiereizen in Australië en homestays in Mexico kan je terecht bij A.W.T.E. p/a H. Lenaerts, Lijsterstrat 5, 2340 Beerse (014/613363 -na 18u). • En op Studie-Advies zal men je waarschijnlijk ook wel kunnen informeren over taalkursusverblijven in Italië en Frankrijk.

SPORTINFRASTRUCTUUR KULLEUVEN:

EEN LACH EN EEN TRAAN... OF ZELFS DAT NIET?!

"Ik ben verheugd mijn jaarverslag te kunnen beginnen met de mededeling dat wij beslist hebben, in de loop van dit jaar, aan de rand van ons park in Heverlee voor u een nieuw sportterrein aan te leggen om u te helpen bij een ontspanning die ook gunstig zal zijn voor de werking van uw geest.

Onze universiteit is de eerste in ons land om dergelijk terrein te bezitten. Maar het is niet meer up to date. Welnu sport en spel zijn in de mode. Door ons voorbeeld moeten wij aantonen hoe wij op dat punt nuttig gebruik - zonder misbruik - kunnen maken (user sans abuser), en hoe sportbeoefening kan geïntegreerd worden in de katholieke levensopvatting en in een volledig beeld van de menselijke cultuur. Dank zij de sterke hulp ons beloofd door de Regering, dank zij ook, hoop ik, de vrijgevigheid van de weldoeners van onze Universiteit, die onze zorg voor uw lichamelijke en morele gezondheid zullen begrijpen, zal de wens die ik vorig jaar reeds uitsprak werkelijkheid worden, en zult gij binnenkort beschikken over een ruimte van 7 tot 8 hectaren midden het groen van het Arenbergpark. Daar zult gij, met de gematigheid en de voornaamheid die studenten past, de lichaams oefeningen onder alle vormen kunnen uitvoeren."

Alzo sprak op 18 oktober 1937 monseigneur Ladeuze, toenmalig rector magnificus van deze unief, in zijn openingsrede van het academisch jaar.

De geschiedenis herhaalt zich, pleegt men te zeggen.

van toen en nu

De KUL was dus in '37 reeds de eerste universiteit die wat sportinfrastructuur bezat, maar ze was al niet meer up to date. Een kleine 25 jaar later kon men hetzelfde opnieuw zeggen. Want het gebouw dat in 1940 was afgeraakt en in gebruik genomen, voldeed in het begin van de zestiger jaren al lang niet meer aan de noden. Van de ene kant door de doorbraak van de massasportbeoefening. Van de andere kant bestond er binnen het sportinstituut behoefte om ook bij slechte weersomstandigheden praktijklessen te kunnen geven. De bedoeling was daarom in eerste instantie een soort afdakje te bouwen.

De heren in de Hallen, Naamsestraat weetjewel, vonden - en terecht - dat men dan maar beter meteen een serieuze sporthal kon bouwen. (Het was trouwens in die tijd dat overal te lande de sporthallen als paddestoelen uit de grond begonnen te rijzen). En als de heren in de hallen aan zoiets beginnen, doen ze het goed. 't Is te zeggen, ze

kijken niet naar een miljoentje. Toen de nieuwe sporthal in '69 in gebruik genomen werd, bleek het spel zo'n slordige 100 miljoen gekost te hebben. Het was dan ook een juweeltje, met alles d'r op en d'r aan.

Een grote zaal, met plaats voor drie basketterreinen, in tartan. Zodat vooral de atletiek daar veel pret aan had. Daarbij ook nog scherm-, boks- en judozalen. Een volledig uitgeruste gymnastiekzaal, en nog veel meer van dat. Daarbij, wat de meeste studenten niet eens weten, een researchcentrum en alles voor sportgeneeskundige begeleiding. Kortom een benadering van de perfectie. Prachtig, en ook, prestigieus. Toch heeft het niet lang geduurd voordat ook dit gebouw niet meer up to date was. Van acht uur 's morgens tot even na de middag wordt er les gegeven. En vanaf ongeveer vier uur tot 's avonds elf, is de zaal doorgaans overvol met studenten die komen volleyen of zo, of naar de verschillende trainingen of initiaties komen.

hoe het nu is

Er is nu de grote polyvalente sporthal, de oude zaal, de piste (die al bijna veertig jaar oud is en in een erbarmelijke toestand verkeert), zes tennisterreinen, twee 'bruikbare' voetbalvelden, een ander dat wel een bom geld gekost heeft, maar een volledige misleuven geworden is, en nog een vierde dat enkel voor speciale wedstrijden gebruikt wordt. Dan nog een hockeyterrein

en wat openlucht basket- en volleyterreinen. Eén voetbalveld (nou ja) is verlicht. En er is ook nog een zwembadje, als we de studenten van het sportkot mogen geloven. Ergens in de kelders van het oud gebouw, een flink uit de kluiten gewassen plas, die eerst feitelijk bestemd was voor, en ook dienst deed als roeiбак. Zodat de roeiers ook 's winters konden trainen.

• Die blufferigheid van hem is onuitstaanbaar. •

hoe het elders is en hoe het hier zou kunnen worden

De KUL heeft één en ander, dat is een feit. Maar om over een degelijke sportinfrastructuur te kunnen spreken, moet er nog heel wat anders bij komen kijken.

En dat is nu de ellende aan deze unief. Als er iets te kort is, moet men eerst jarenlang zagen om iets los te krijgen, en dan ineens

poten ze daar een mastodont neer van-heb-ik-je-daar. Waar ze zich dan weer jarenlang op blind staren. Dan denken ze weer dat ze 't hem geleverd hebben. "Kijk eens wat een sporthal we daar toch hebben. Er is zelfs een danszaal bij, meneer." Schitterend meneer, inderdaad... voor '69, ja. Maar kijk

eens een dertigtal kilometer zuidwaarts, meneer, daar in Louvain-la-Neuve, daar hebben ze zo twee hallen, meneer. En daar hebben ze nog één en ander. Ondermeer vier volledig uitgeruste gymnastiekzalen, zoals er hier één is. Twee zalen met drie terreinen, zoals er hier één is. Twee zalen met plaats voor 1 terrein, zoals er hier één is. 21 tennisterreinen buiten, waarvan 6 verlicht, tegen 6 gewone hier. Twee verlichte voetbalvelden in prima staat, tegenover één verlicht hier.

Rond een derde terrein is er dan nog de tartanpiste in aanbouw. En zeer binnenkort wordt er begonnen aan de aanleg van twee 25-meter-zwembaden. Over ons ploeterbadje zullen we dan best maar zwijgen. En dan praten we nog niet eens over sauna en dergelijke fantasietjes.

Of ga eens in Liège kijken. Voor dat handvol studenten dat daar zit, is er ook een zaal met drie terreinen naast elkaar. En twee grote gymnastiekzalen, waar men ook nog een volley- of basketmatch kan spelen. Verder een 25-meterbad, drie verlichte voetbalvelden, en nog een vierde voor de officiële wedstrijden. Daar rond een tartanpiste, die overigens maar een paar keer per jaar gebruikt wordt.

Een vergelijking trekken met Leuven is niet moeilijk: Leuven heeft, zeker in verhouding tot het aantal studenten, niks. En wat wij willen is ook niet zo moeilijk te bedenken.

Om te beginnen is er maar één verlicht voetbalterrein. Nu heeft de sportraad van de studenten een aantal competitities tussen de verschillende kringen en peda's. Ook een voetbalkompetitie. Hieraan nemen dit jaar 35 ploegen deel. Daar naast is er ook nog een bekerturnooi, waar een 40-tal inschrijvingen voor waren. Om die competitities te kunnen laten plaatsvinden, moet je de avonduren gebruiken. Want je kunt als organisator moeilijk gaan rekening houden met het feit dat sommige fakulteiten lessen hebben tot 's avonds, en andere weer niet. 's Vrijdagsavonds kun je - spijtig genoeg - ook niets plannen. We hebben zo een 140 wedstrijden af te handelen. Dus neemt sportraad

hoe het beter niet zou worden

Zwemmen. Nog zo iets. Het sportinstituut, de studenten van het sportkot en sportraad hebben al jarenlang geklaagd en geprotesteerd tegen de werkelijk mensonwaardige toestand. Verleden jaar heeft men zelfs een team Duitse specialisten erbij geroepen om het spel alleen al om hygiënische redenen te kelderen. "Een volwaardig zwembad nu!" is jarenlang het thema geweest waarrond de studenten L.O. de meest luidieke, maar rake acties georganiseerd hebben. Ondertussen hebben de stad Leuven en omliggende gemeenten niet stil gezeten.

In Heverlee wemelt het momenteel - bij manier van spreken - van zwembaden. Met één overeenkomst: allemaal deficitair. Zoals praktisch elk zwembad in het algemeen trouwens. Nu zou het helemaal niet zo moeilijk moeten zijn voor de unief om één van die zwembaden af te huren, zowel voor het onderricht als voor de studentensport.

Maar neen! Of de hallen zijn ze nu eenmaal zo ver dat ze hebben ingezien dat een unief zijn zwem-

Bouwpolitiek K.U.L.
dure gebouwen...

alleen al alle verlichte uren voor zijn rekening. En iedere dag opnieuw komen mensen vragen of er niet eens 1 keertje een terrein vrij is 's avonds. Want er zijn uiteraard nog mensen die na hun lessen graag eens gaan sjotten.

Een tweede en zelfs een derde verlicht voetbalterrein is een absolute noodzaak. En dan liefst bespeelbare. We begrijpen natuurlijk volkomen dat het ondoenbaar is een terrein waarop elke dag een tiental uur gevoetbald wordt in dezelfde staat te houden als het Hayzelstadion. We weten ook dat het terrein opgehoogd werd met het Leuvense tweedewereldoorlogpuin. Maar is het daarom nodig dat om de haverklap dat puin inderdaad bovenop komt liggen? Dan die andere terreinen. Eén ervan werd aangelegd volgens identiek hetzelfde procedé als dat van de Olympische Spelen te München. Kostprijs navenant, uiteraard. Maar bespeelbaar? Officieel heet het dat men er niet op mag spelen! Zouden we wel eens graag willen weten waarom het er dan ligt. En dan te bedenken dat er in Louvain-la-Neuve en Liège twee tot drie verlichte, en in prima staat verkerende pleinen liggen.

En dan de zaalsporten. Eén zaal met drie terreinen is de helft van het broodnodige. Zowel de studenten L.O. als de 'gewone' studentensport komen niet toe met de bestaande infrastructuur. Het onderlinge bekvechten voor terreinen is te gek en heeft al te lang geduurd. De enige oplossing is een tweede zaal. Zonder overbodige fantasietjes en tierlantijntjes. Een zaal met kleedkamers en gedaan. Dan kan onze prestige-unief de bezoekers vol trots de nieuwe bestaande zaal laten zien en vertellen dat ze d'r nog eentje hebben bijgebouwd omdat ie te klein was.

bad moet hebben. Vooral nu het in Louvain-la-Neuve zover aan het komen is. En nou komen ze af: het zwembad krijgt zowat prioriteit in alles wat de KUL in de nabije toekomst bouwt. Voor mijn part is het duidelijk: het prestige zal weer wat opgefleurd moeten worden. Het zal dus een zwembad worden om U tegen te zeggen. In die optiek zal het ons dan ook helemaal niet verwonderen als in laatste instantie de plannen voor een bad van 33 bij 25 meter (wat prachtig en praktisch zou zijn) zouden opgeborgen en vervangen worden door een plan voor een heus olympisch overdekt 50-meterbad!

Leuven als eerste unief met een olympisch zwembad. Dat is toch net wat ze nodig hebben? Op de hallen misschien wel, ja. Maar of de studenten daar beter mee gediend zijn dan met een ietsje kleiner, valt nog te betwijfelen. Want dan kunnen we onze eisen over zalen en voetbalterreinen wel meteen weer oppbergen. En de

vervolg: p.6 bovenaan

vervolg van p.5
 onderhoudskosten van zo'n masto-
 dont? Laten we daar misschien
 maar best niet naar raden. In
 ieder geval hebben we zwart op
 wit cijfers van olympische zwem-
 baden in buitenlandse uiefs,
 waar jaarlijkse deficieten van
 15 miljoen potetoen bestaan.

Wij bieden twee alternatieven:
 ofwel huurt de universiteit één
 van de zwembaden in Heverlee, zo-
 wel voor het sportinstituut als
 voor de studentensport; ofwel
 bouwen ze in godsnaam dan toch
 maar hun bad, maar laten ze het
 dan binnen de perken houden, en
 wat meer geld spenderen aan de
 overige sportinfrastructuur.
 Want die is te zelig om er een

prestigeprojekt naast te zetten.

Eén ding staat voor ons vast:
 op de hallen zullen ze nooit
 wijzer worden. Als het zwembad
 er is, zullen we de eerste tien
 jaar weer netjes onze mond moe-
 ten houden, en zullen andere no-
 den, al kosten ze maar een hon-
 derdste van de rest, weer letter-
 lijk en figuurlijk in de schaduw
 van het architektonisch wonder
 blijven liggen. Totdat men weer
 ergens iets hoort waaien van e-
 ventuele olympische spelen in
 België...

Sportraad.

GRIEP

WEG MET HET RUSSISCH IMPERIALISME!

Hebt u heldhaftig de griepgolf van februari doorstaan, wil dat nog
 niet zeggen dat je er voor de rest van dit jaar vanaf bent. De eerste
 epidemie kan dan zo ongeveer weggeeft zijn, ondertussen ziet de medi-
 sche wereld een nieuw griepgevaar vanuit het oosten opdruken: de Rus-
 sische griep komt eraan...!

De enige middelen om de griep tegen te gaan zijn: niet ziek worden of
 je laten inenten (momenteel wordt er gewerkt aan een vaccin dat de
 Russische griep geen kans laat).

Om je een nodolose visite bij de studentendokters te besparen, pikten
 we een "Medi-info" pamfletje op het Medisch Centrum, waarin je uitleg
 vindt over het fenomeen griep en de tegenbehandeling.

Griep is een infectieziekten, ver-
 oorzaakt door een welbepaald soort
 virus, "influenzavirus", dat een
 zeer groot besmettingsgraad bezit.
 Meestal is men ziek, 24 à 48 uur
 na contact met griepgerige mensen.
 Meestal begint deze ziekte vrij
 plots, met hoge koorts (39 tot 40
 graden) en men voelt zich ellend-
 dig en moe.

Voorals als er hoofdpijn is, met
 spierpijnen over het hele lichaam,
 bijzonder in de nek, rug, armen
 en benen, heeft men meestal griep.
 Door de werking van de virussen
 worden de slijmvliezen van neus,
 keel en luchtwegen aangetaast, wat
 tot gevolg heeft dat men ook gaat
 klagen over neusverstopping, keel-
 pijn en een droge hoest, wat pijn
 veroorzaakt achter het borstbeen.
 Soms is er ook buipijn, braken en
 buikloop aanwezig.

Al deze verschijnselen hoeven
 niet samen aanwezig te zijn, voor-
 al de eerste typeren griep. Men
 moet wel opletten verkoudheden en
 andere virusinfecties niet te
 verwarren met griep. Het onder-
 scheid is niet zo makkelijk.

Het verloop van een griep is meest
 al goedaardig. Na 2 tot 5 dagen
 verdwijnt de koorts langzaam. Bed-
 rust en koortswerende middelen
 (zoals Asperine, Dispril, Vegani-
 ne, Perdolan, Afebril, Novalgine-
 quinine enz.) zijn aangewezen
 middelen om de griep uit te drij-
 ven, en dit zolang er koorts aan-
 wezig is. Vooral de rust is be-
 langrijk. Roken vermijden.
 Hoeststillende middelen kunnen de
 prikkelhoest milderen. Antibioti-
 ca zijn hier niet op hun plaats.
 Integendeel.

Soms blijft men na genezing nog
 wel enige tijd - 7 à 14 dagen -
 moe en zich wat zwak voelen. Dit
 kan men verhelpen door goede ge-
 verijerde voeding en lichaamsbe-
 weighingen.

Hoewel redelijk zeldzaam voorko-
 mend, moet men toch opletten voor
 belangrijke verwickelingen. Bak-
 teriën zijn hier de oorzaak.

Waarom merk je opkomende verwik-
 kelingen? Als de koorts na 3 à 5
 dagen hoog blijft; als men meer
 moe wordt, vooral als er moeilij-
 ke ademhaling, oorspin of keel-
 pijn aanwezig is; als er gele,
 groene of bloederige fluïmen ver-
 schijnen. Dit zijn symptomen van
 bronchitis, long-, keel- of mid-
 denoorntsteking. In deze geval-
 len is een bezoek aan de dokter
 zeker niet nodeloos.

En als je nu denkt dat jij geen
 griep kan krijgen, ben je mis: ie-
 dereen is ervoor vatbaar. Dit ge-
 beurt bij contact met personen die
 deze ziekte hebben, vooral
 wanneer men kontakten heeft in
 kleine, gesloten, slecht verluchte
 ruimten. Meer vatbaar zijn, en
 eventueel gevaarlijke verwikke-
 lingen kunnen optreden bij risi-
 cogroepen zoals zwangeren, suiker-
 zieken, mensen met slepende harten
 en longziekten. Verder ook alle
 mensen die door onregelmatig en
 weinig slapen, slecht eetgewoon-
 ten of te hard werken, vermoeid
 zijn en daardoor minder weerstand
 bezitten.

Wat kan men doen om griep te ver-
 mijden?

1. Zorgen voor een zowel lichame-
 lijk als psychisch stabiel en
 regelmatig leefritme, waardoor de
 eigen lichaamsweerstand wordt ver-
 hoogd. Ook voldoende fysieke in-
 spanningen, zoals sport.
2. Goede, regelmatige voedingsge-
 woonten met 3 maaltijden per
 dag. Regelmatig gebruik van cit-
 rusvruchten (appelidelen, citroen
 nen, pompelmoezen...) kunnen de
 nodige vitamine C leveren, welke
 waarschijnlijk gedeeltelijk ver-
 hoogde weerstand geeft tegen vir-
 usziekten.
3. Roken vermijden omdat dit de
 slijmvliezen prikkel.
4. Daar vorige drie aanbevelin-
 gen niet zo heel gemakkelijk
 worden nagevolgd, zeker in een
 studentenpopulatie, is vaccineren
 aanbevolen. Zich laten vaccineren
 met de bestaande vaccins geeft
 een hoge bescherming. De bescher-
 ming begint 10 à 14 dagen na het
 vaccineren en duurt ongeveer een
 jaar. Hiervoor wend je je best
 tot een arts. Vaccineren vraagt
 een kleine inspanning, met prak-
 tisch geen neveneffecten. Dit zal
 dan vermijden dat je 3 à 7 dagen
 uitgeschakeld wordt, wat in een
 examensituatie soms nefast kan
 zijn.

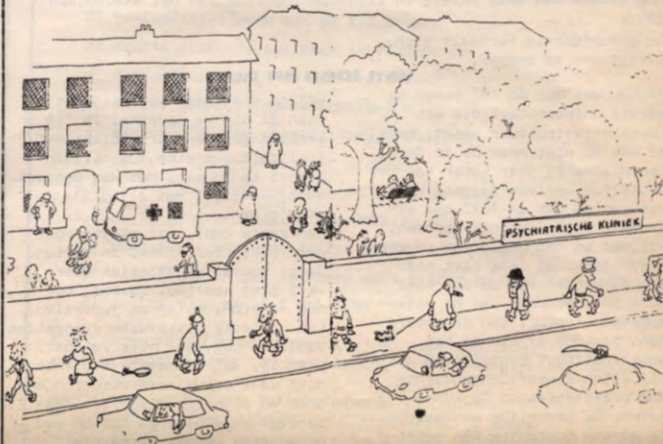
PASSAGE 144

In dit tweede deel (deel I: Veto 9, p.3 (1)) willen we de nadruk leg-
 gen op het belang van "dat" bewustzijn, wat de grondslag zou kunnen
 leggen voor een mogelijke psychiatrische "carrière" of dat ons kan ma-
 ken tot "lijdend voorwerp" (is in deze kontekst gelijk aan "patiënt")
 in zo van die kongregaties.

Het verloop van dit deel zal - naar we hopen - de algemene gedachten-
 gen en de begrippen "ge-leefd" en "be-leefd", die de Passage in zich
 omsluit, beter in het daglicht moeten stellen. Je zal het ons, omvil-
 le van de "dagdagelijkse" inhoud van deze begrippen en de moeilij-
 keid die daarmee gepaard gaat om ze min of meer gestalte te geven,
 niet kwalijk nemen dat we in de volgende tekst eerder op theoretisch
 niveau zullen blijven. Volgens ons is het opportuener eerst deze weg
 in te slaan om alle misverstanden omtrent interpretatie (...die
 steeds vrij is) van sommige kernbegrippen te vermijden en aldus meer
 een concrete kijk op de zaak te krijgen.

II. PSYCHIATRIE EN WAANZIN

"Ce n'est pas la psychologie qui détient la vé-
 rité de la folie, mais c'est la folie qui dé-
 tient la vérité de psychologie." (M. Foucault)

Bewustzijn staat steeds in betrek-
 king tot iets. "We" zijn ons be-
 wust "van" iets. Kort gezegd: een
 kennis of een weten van het be-
 staan van zichzelf in relatie tot
 mensen en dingen, waarbij de ken-
 nis van het bestaan van zichzelf
 zo zwak kan zijn dat de materiële
 wereld (die der dingen - het
 "Ding-denken") de bovenhand kan
 hebben op dat Zelf-kennen.

Naarmate het "ik" meer in harmo-
 nie komt te staan met de manife-
 ste wereld, des te groter het
 "Zelf", het "Weten" wordt. Wat be-
 tekent dat de identifikatie "van"
 ons en "voor" onszelf ten opzichte
 van de ons omringende realiteit
 dynamischer wordt, in de zin dat
 de inhoud van onze ervaringswe-
 reld "integer" en een doelbewes-
 ter "realiseren" is, samen met de
 realiteit.

Om dat "Zelf" en dat "weten" meer
 reliëf te geven in "begeleidings-
 verband" struikelen we onvermij-
 delijk over het begrip "realiteit"
 waarin de "waanzin" (niet verwan-
 nen met krank-zinnigheid, dat meer
 gericht is op het fysiologisch as-
 pect van de psychopathologie) het
 meest uitdagend element is voor
 het zelfbehoud en de zelfwaarde
 van de mens. Het is nu juist door
 het "gevoel" voor "realiteit" - dat
 grotendeels bepaald en beleefd
 wordt door ons "intiemste" Zelf-
 bewustzijn - en het begrip "waan-
 zin" - dat nauw in verband staat
 met de gestalting van de re-
 aliteit - dat er een zogenaamde
 verwarring ontstaat voor de "nor-
 male" mens in zijn onwetmatig toe-
 eigenen van die "realiteit" als
 algemeen vaststaande "norm". Bege-

ven we ons op het terrein van de
 begeleiding, dan komen we tot de
 vaststelling dat de klachten,
 waarmee de "therapeukamer" bevolkt
 wordt, draaien om het probleem van
 de erkenning van en de identifi-
 katie met die "normale" realiteit.
 De "patiënt" of het "geval" (we
 gebruiken deze termen om het medi-
 sch jargon niet te verstoren)
 heeft niet - zoals in Freuds tijd -
 hoofdzakelijk als wortelprobleem
 een seksueel conflict, maar het
 reikt veel dieper en fundamente-
 ler.

Het gaat om een konfliktsituatie
 die geïnduceerd wordt door die
 "machttoesigende realiteit" (poli-
 tiek "systeem", sociale "struk-
 turen", medische "macht", ekonomi-
 sche "statistiek", "rechtspraak",
 enz...) en een bewustzijn van een
 realiteit of waanzin die de be-
 goochelende "Ding-realistieit" over-
 schrijdt. Hier verkrijgt waanzin
 dat niet meer de betekenis van
 "abnormaal", maar het existentie-
 el tragisch symbool van een zeer
 intiem menselijke dimensie van de
 "Realiteit".

"Waanzin" wordt dan "EIGEN-ZIN"
 of een intiem realiteitsvervaren.
 Aangezien de "Ding-realistieit"
 (ook het systeem genoemd) deze
 zienswijze niet kan aanvaarden om-
 wille van de bedreiging die eruit
 voortvloeit, wordt de zogenaamde
 waanzinnige effectief gedruwd in
 een pathogene en marginale opstel-
 ling tegenover de maatschappij.
 Hij, de "waanzinnige", durft het
 aan vragen te stellen over de zin
 en de onzin van het bestaan.

vervolg: p.7 onderaan

(1) Korrekctie voor wat de inleiding betreft bij deel 1 "In den begin-
 ne" (Veto 9): mogen we de aandacht vestigen op het feit dat Dr.
 M. Peerbolte geenszins tot de strekking van de "Anti-psychiatrie" be-
 hoort. Hij heeft door de korrekctie van het begrip "Thanatos" bij
 Freud een pre-natale of kosmische dimensie gepend voor de analytische
 begeleiding en aldus "Thanatos" vervangen door het concept "Oceanos".

K T I V I T I P S

Info- en Kultuurkrant van de Kultuurraad der Leuvense Studenten

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
BIJVOEGSEL VETO

JAARGANG 4 - NR. 11

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
'T STUC - E. VAN EVENSTRAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

15 jaar THE DUBLINERS

Ongeveer 15 jaar geleden, daar bestaat geen volledige zekerheid over, ontmoetten Ronnie Drew, Ciaran Bourke, Luke Kelly en Barney McKenna elkaar in een pub in Dublin. Als werkloze musici brachten zij hele dagen door in het rokerige achtersaaltje van de beroemde pub (paddy O'Donoghue), in die tijd het mekka van volkszangers en instrumentalist.

De vier vormden daar een groep die enige lokale bekendheid kreeg als "The Ronnie Drew Group". Tegelijkertijd met de komst van violist John Sheahan kwam Luke Kelly op het idee de groep te noemen naar de novelle van James Joyce "The Dubliners".

Zij begonnen via de BBC naam maken tijdens het Edinburgh festival. Door de verschijning van hun eerste album "The Dubliners" ontstond er in de Britse folk-scene een enorme belangstelling voor de groep die er toe leidde dat al hun concerten van Folk-clubs tot Festivals uitverkocht raakten.

In 1968 scoorden zij een nummer 1 hit op de Britse hitparade. Hun populariteit begon over te slaan op het vasteland van Europa. Toch duurde het vreemd genoeg tot in 1971 voor hun eerste grote tournees, plaatsvonden in Duitsland, Scandinavië en België. Naderhand kwamen zij met tournees terecht in de USA, Australië, Canada, Japan en vele andere landen. TV programma's en grote theaters volgden.

In 1974 vonden een aantal grote veranderingen plaats binnen de groep. Ciaran Bourke kwam op non-actief te staan door een zeer ernstige ziekte en Ronnie Drew besloot de groep te verlaten om een solo-carrière te beginnen.

Het einde van de groep leek te naderen tot dat Jim McCann zich erbij voegde. Hij raakte bevriend met Luks Kelly tijdens een gezamenlijk optreden in de Ierse productie van 3 Jesus Christ Superstar.

De "wedergeboorte" van the Dubliners heeft in de afgelopen drie jaar fenomenale gevolgen gehad. De eerste Australische tournee

in '76 was compleet uitverkocht en het jaar daarop werd Nieuw-Zeeland erbij betrokken waarbij de tournee werd uitgebreid tot 6 weken... In september stonden zij in London Royal Festival Hall en in november stonden zij voor het eerst op de planken van de beroemde "Olympia" in Parijs (1977)

De vijftiende verjaardag in 1968 lijkt het meest succesvol te worden voor de groep waarover de London Daily Telegraph schreef: "Als er één groep is die folk-musiek populair heeft gemaakt bij het brede publiek dan zijn het The Dubliners, die het grootste mogelijke succes hebben genoten met de minst mogelijke concessies aan de commerciële druk".

DKLJ: wat nu?

DKLJ- Leuven organiseert in 't kader van de Mei '68 -week een debatavond rond de huidige studentenbeweging onder het thema "10 jaar na mei '68: Wat nu?"

We beginnen met een film "DROITE A LA PAROLE" over de Parijse mei-dagen. In de film wordt getoond hoe de studenten, uitgaande van hun onvrede met hun eigen specifieke situatie, andere maatschappelijke situaties in vraag gaan stellen. Konkreet gaan ze contact zoeken met stakende arbeiders, ze voeren samen actie, ze wisselen ervaringen uit.

Een goede film, zeker in het perspectief van de discussie die daarop zal volgen: Wat met de studentenbeweging hier en nu? De avond wordt verder gestofferd met boekenstands en een pint in de pauze.

Iedereen hartelijk welkom!

Dinsdag 7 maart 20 u aud. Ves.
Org. DKLJ Leuven

kikeri kisten?

JEUGDTONEEL MET RAUMOND VAN HET GROENEWOUDE
Het Brussels Kindertheater brengt op zondag 26 maart om 15 uur in 't Kersouwe een voorstelling van de KIKERI-KISTEN, een muzikale klowneske van PAUL MAAR.

Een duidelijk voordeel van Kikeri-kisten is dat het kind als toeschouwer ernstig genomen wordt en niet met "weer een sprookje" in slaap wordt gewiegd.

De kikeri-kisten eisen voor de twee maal 45 minuten die de klowneske duurt alle aandacht op, maar dan wel een aandacht waarvan glimlach en schaterlach de ingrediënten zijn. Het verhaal heeft weinig om het lijf. Men zou het hele gebeuren het best kunnen omschrijven als een voor iedereen te vatten versie van "wachten op Godot". Maar dan wel met de moraal dat vrienden vrienden moeten blijven, wat ook de machinaties en intriges van ruziestokende derden mogen zijn.

De grote verdienste van spelers en regisseurs is dat uit dit schijnbaar eerder mager gegeven anderhalf uur sprankelend toneel kan gepuurd worden.

Bij de acteurs vinden we een nieuw, maar niet minder bekend gezicht: RAYMOND VAN HET GROENEWOUDE die trouwens ook voor de vlotte en plezierige melodietjes van het stuk heeft gezorgd.
De tweede klown-hoofdrol wordt gespeeld door CHRIS CAUWENBERGHS, terwijl MARK VERSTRAETE als "witte klown" het trio vervolledigt.

De hele productie is een warreling van kleuren. Gags en bewegingen die die het jonge publiek en hun volwassen begeleiders geen seconde loslaten, visuele en auditieve grappen volgen elkaar op als een mallemonen en vertonen daarbij heelwat gelijkenis met de gegerde "Laurel en Hardy" films.

De bijzonder goed en uitgekende regie is in handen van acteur-regisseur GUUS BRON. Opmerkelijk blijft alleszins dat de grappen waarmee het stuk werd gekruid bijna allemaal een tweede en derde betekenis hebben. Op zijn minst dus een dubbele bodem die door alle leeftijden van 6 tot 66 jaar via de eigen beëindiging en ervaring kan worden opgevuld.

Omdat de Historische Kring op 9 maart een open podium organiseert, is de tweede avond in de reeks: "De sociale geschiedenis van België" die de Verontruste Historici samen met Kritik organiseren één dag vervroegd. Dus: op woensdag 8 maart in de groete vergaderzaal van 't Stuc (eerste verdieping) en niet op 9 maart zoals oorspronkelijk aangekondigd.

Woensdag 8 maart, 20.00 u: DE ARBEIDERSBEWEGING TEGENOVER KRISIS EN FASCISME (1914-1945)

Donderdag 16 maart, 20.00 u: DE ARBEIDERSBEWEGING TUSSEN HAMER EN AAMBEELD (1945-1976)

MAANDAG 20

20.30 u: Klassiek: PANDORA EN CANTILENE in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 80,- (steunkaarten -20, CJP en TTT -10,)

DINSDAG 21

20.30u: Pop: TYLA GANG in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 100,- (steunkaarten -20,- CJP en TTT: -10,-)

20.00 u: Film: UNION HAÏD, in afd. Vesalius, 40,- Org. DAF, Vrouwenhuis.

WOENSDAG 22

20.30 u: Toneel: MIJN BOOG ZET IK IN DE WOLKEN door DE VRIJE RUIMTE, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 80,- (steunkaarten -20,- CJP en TTT: -10,-)

20.00 u: Film: L'HEURE DE LA LIBERATION A SONNEE (Hejri Srour '74 Libanon) in afd. Vesalius, 40,- Org. DAF en Vrouwenhuis.

DONDERDAG 23

20.30 u: Folk: SWAN ARCADE in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 60,- (steunkaarten -20,- CJP en TTT: -10,-)

in de gotische zaal van het Leuvens huis, 40,- (CJP, Plus 3 Pas, 22 en vriendenkring conserv.:20,-)

15.00 u: Poppentheater: JAN TOERLESJOER door HOUTEKOP uit Sint Truiden, in 't Kersouwe, Hallengang 1, Naamse str. 30,- (kinderen 25,-)

MAANDAG 8

15.00 u en 20.30 u: Film: LA MAMAN ET LA PUTAIN van Eustache, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 60,- (steunkaarten: -20,- CJP en TTT: -10,-)

DINSDAG 7

20.30 u: Folk: BRENDA WOOTTON en ALL FEEN in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 60,- (steunkaarten: -20,- CJP en TTT: -10,-)

16.00 u: Informeel koffietafelgesprek: E-NERGIEPROBLEEM IN DE ONTVUUKELINGSLANDEN door Erik Lyzen, in ATOL, Blijde Inkomstestraat 9.

20.30 u: EINDELOZE ENERGIE door Erik Lyzen, in afd. De Molen, Celestijnenlaan, Heverlee.

20.00 u: Debat: 10 JAAR NA HET '68: WAT NIET in Film: DROITE A LA PAROLE en Boekenbeurs, in afd. Vesalius. Org. DKJ Leuven.

WOENSDAG 6

20.30 u: Jazz: TCHICAI QUINTET en TCHICAE en ANDRE GOUDBEEK in duo, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 100 (steunkaarten: -20,- CJP, TTT: -10,-)

20.00 u: Reuze lente fuif t.v.v. de Palestijnse verzetsstrijders, in Home Vesalius. Org. Unifers. Gele Kruis, 40,-

20.30 u: JAN AKKERMAN en GROEP (met o.a. Bruno Castellucci (drums), Cees Vander Laars (bas), Jasper van 't Hof (keyboards) in de grote aula. 140,- 160,- Org. Skat.

20.30 u: TK Sjantant met Drs P. en DELLA BOSIERS in afd. K., Celestijnenlaan, Campus Heverlee, 80,- (VTK, Wina) en 80,- (voorverkoop bij VTK en Wina)

20.30 u: klassiek: konsert: Trio ARENA, hobo, klarinet, fagot. Goddelive VERSTRAELLEN piano, in sac.gebouw van Wijsb. en Lett. Gratis.

20.00 u: In de reeks: De sociale geschiedenis van België: DE ARBEIDERSBEWEGING TEGENOVER KRISIS EN FASCISME (14-45) in 't Stuc, vergaderzaal. Org. De verontruste Historici en Kritik.

DONDERDAG 9

20.30 u: Toneel, Mime: CHILEENS MIMETHEATER, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 80,- (steunkaarten -20,- CJP en TTT: -10,-)

VRIJDAG 10

22.00 u: Informeel koffietafelgesprek: in 't Caffeé van 't Stuc.

ZONDAG 12

11.00 u: Zondagmiddagkonsert: Leerlingen van het conservatorium, in de gotische zaal van het Leuvens stadshuis, 40,- (20,- voor vriendenkring conservatorium, CJP en Plus 3 Pas)

MAANDAG 13

20.30 u: Film: ILLUMINATION van Zanussi, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 50,- (steunkaarten: -10,-)

DINSDAG 14

20.00 u: Film: 10 JAAR ABORTUSSTRIJD-VAN BREINAALD TOT POLITIEK STEEKSPEL (Hilke Molenaar '77, Nederland) -in afd. Vesalius, 40,- Org. DAF, Vrouwenhuis/

WOENSDAG 15

DAG VAN DE POEZIE: 15.00 u: POEZIE HARDOP met een programma rond GORTER

20.00 u: FIGURENTHEATER TRIANGEL 22.00 u: NACHT VAN DE POEZIE (met amateurs uit eigen werk, Herman De Coninck, Nic Van Brugge, mime, ballet, goochelaars, enz.)

in 't Stuc. Org. Kultuurraad, inkom per deel: 40,- Voor de hele dag: 100

20.00 u: Film: DIE UNDERDRUCKUNG DER FRAU IST WIR ALLEN AN DEM VERHALTEN DER FRAUEN SELBER ZU ERKENNEN (Helmut Costand '69 DDR) in afd. Vesalius, 40,- Org. DAF, Vrouwenhuis.

DONDERDAG 16

20.30 u: Hedendaagse muziek: LOUIS ANDRIESEN en GROEP HOKETUS, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 120 (steunkaarten -20,- CJP en TTT: -10,-)

20.00 u: DE ARBEIDERSBEWEGING TUSSEN HAMER EN AAMBEELD in de reeks: De sociale geschiedenis van België. (1945-1976) in 't Stuc. Vergaderzaal. Org. De verontruste historici en kritik

ZONDAG 19

11.00 u: Zondagmiddagkonsert: leerlingen van het conservatorium, in de gotische zaal van het stadshuis te Leuven, 40,- (vriendenkring Conservatorium, CJP, Plus 3 pas: 20,-)

FESTIVAL VROUWENFILMS

Gezonde tradities mogen worden voortgezet. Zo ook met het jaarlijkse festival van vrouwenfilms. Het ministerie van Cultuur echter, dat dit festival subsidieert, wil dit nu nog slechts om de twee jaar doen. Daarom hebben enkele organisaties besloten de handen in elkaar te slaan om dit jaar zelf een dergelijk festival op te zetten. Van 10/3/78 tot en met 23/3/78 gaat dit door te Antwerpen, in zaal King Kong.

Organisatie: "Vrouw in de film" (vzw) en "De Andere Film" (vzw). Van deze laatste organisatie zijn het "een aantal principes van het 'feminisme getrouw' - specifiek de vrouwen die de organisatie op zich nemen.

Een deel van de films die daar zullen vertoond worden, zullen eveneens te zien zijn in een simultaan festival te Gent en hier te Leuven, waar ook D.Af. organisaties werkzaam zijn. Hier te Leuven wordt het festival samen met het vrouwenhuis opgezet.

Op het programma staan:

Di 14 maart: "10 JAAR ABORTUSSTRIJD - VAN BREINAALD TOT POLITIEK STEEKSPEL" (Hilkie Pelenaar 1977 Nederland)
Een documentaire - de titel spreekt voor zichzelf - gevolgd door een debat, dat zal worden geantwoord door het Leuvens abortus-komitee.

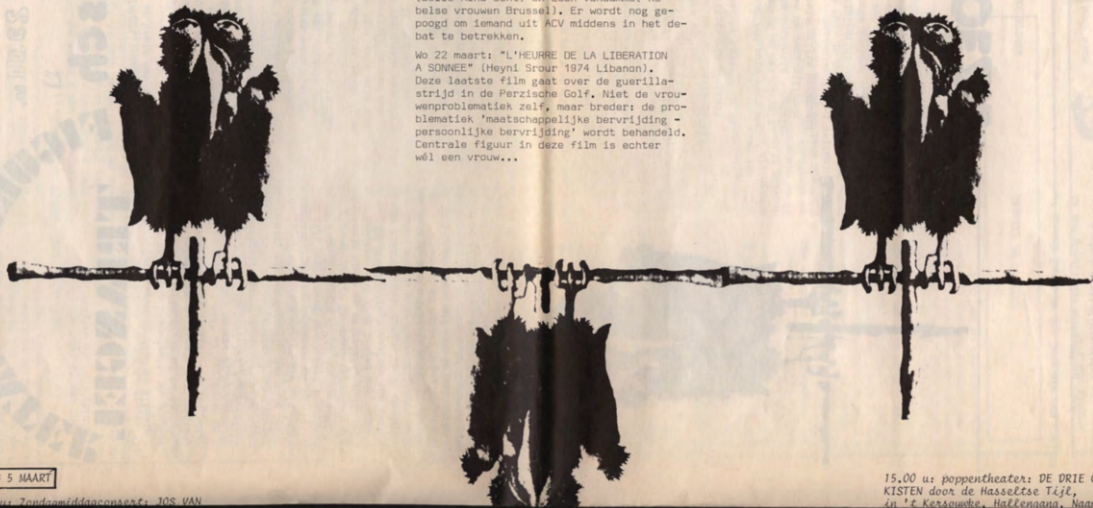
Wo 15 maart: "DIE UEDERDRUCKUNG DER FRAU IST VOR ALLEM AN DEM VERHALTEN DER FRAUEN SELBER ZU ERKENNEN" (Helmut Costard 1969 DDR)

Een Oostduitse film, waarin gepepogd wordt het vervreemdende rollenpatroon tussen vrouw en man aan te tonen. Deze film wordt voorafgegaan door een kortfilm: "MEI DE GLIMLACH" (Chris Vermeiren België). Een ironiserende reportage over de opleiding van vliegtuighostesses.

Di 21 maart: "UNION MAIDS" Een film die handelt over de band tussen de arbeidersstrijd en de vrouwenemancipatie. Deze film wordt opnieuw gevolgd door een debat. Ditmaal over de plaats van de vrouwen in de syndicale beweging en dito strijd. Hiervoor zijn uitgenodigd: Marijke Collie (Dolle Mina Gent) en Leen Vandamme (Rebelse vrouwen Brussel). Er wordt nog gepepogd om iemand uit ACV middens in het debat te betrekken.

Wo 22 maart: "L'HEURE DE LA LIBERATION A SONNEE" (Heyni Sroure 1974 Libanon). Deze laatste film gaat over de guerrillastrijd in de Perzische Golf. Niet de vrouwenproblematiek zelf, maar breder: de problematiek 'maatschappelijke bevrijding' - persoonlijke bevrijding' wordt behandeld. Centrale figuur in deze film is echter wél een vrouw...

Deze films gaan allemaal door in het Aud. Vesalius, om 20 u. Toegangspreis is telkens 40 fr. Ter gelegenheid van dit festival wordt ook een brochure uitgegeven met een aantal theoretische artikels (over feminisme/ anti-sexisme/ seksisme in de film), en bespreking van elke film die (in Antwerpen) vertoond wordt. Tegen democratische prijzen te verkrijgen aan de ingang. Wie verder nog de andere films wil zien, zal zich naar Antwerpen moeten wenden; data en informatie zullen uitvoerig in dag en weekbladen worden bekend gemaakt. Verder informatie over DAF Leuven; in de maanden april-mei plannen we een reeks films die de periode voor en de 10 jaren na Mei '68 bespreken. We houden je nog wel op de hoogte.

ZONDAG 5 MAART

11.00 u. Zondagmiddagconcert: 105 VAN

15.00 u. poppentheater: DE DRIE GOUDEN
KISTEN door de Hasseltse Tijd,
in 't Koninkshof, Hallesmarkt, Naamse S.T.

DAG VAN DE POEZIE

POËZIE HARD OP

← 15.00 u.

20.00 u.

poëtisch

FIGURENTHEATER TRIANGEL

POEZIE HARDOP: "O NIEUW GETIJDJE DAT IS NU"

Ineke Holshaus en Rutger Weemhoff vertellen en spelen het verhaal van Gorter, zijn leven, in korte teksten, die de talloze fragmenten uit zijn lyrische en epische poëzie verbinden. Deze productie van Poëzie Hardop is een bloemlezing uit zijn hele werk.

Herman Gorter. Op 15 september 50 jaar geleden gestorven. "Hij rook naar hooi en Noord-westen wind", schreef een tijdgenoot van hem.

Niet enkel de bekende dichter van 'Mei', maar ook de onbekende van lichte, argelose en verijnde liefdeslyriek, van 'socialistische' verzen, waarin voor het eerst in de Nederlandse literatuur het visioen van een klasseloze maatschappij werd beschreven. Deze socialistische poëzie (Het socialisme is een eikeltje, een klein kind) wordt doorgaans glimlachend of gefritteerd naar de hoek van de propagandistische literatuur verwezen; zijn grote epische gedichten "Een klein heldendicht" en "Pan" zijn nagenoeg vergeten; je zou haast zeggen verdonkeremaand. En wat heeft hem bewogen om van 'allerindividueelst' dichter, tachtiger bij uitstek, tot een socialistisch dichter en politiek denker en activist te worden?

NACHT

22.00 u.

Studenten brengen eigen poëzie

Herman De Coninck

Nic Van Brugge

Mime, ballet, animatiefilms, muziek...

toen ik in haar kamer kwam
speelde de radio op middengolf

middengolf, het kenmerk van
haar doen en laten en waar-
door ik er opens de brui aangaf.

Bart Braeckevelt

VAN

DE POËZIE

BIJ GEBREK AAN EEN NACHTZOEN

Ik ga naar bed en
reik naar het knopje
de schemerlamp doet haar naam
oneer en de nacht geweld aan
Schemer wordt niet aan- of uitgeknipt,
schemer is: zacht de nacht versoenen met
je klaarlichte ik
schemer, denk ik, het donker dat
versachtende omstandigheden pleit.

Henk Boerwinkel werd in 1937 te Alkmaar geboren en studeerde illustratie en grafiek aan de Kunstnijverheidsschool te Amsterdam. In 1956 ontstonden de eerste marionetten, geïnspireerd vanuit diverse soorten materiaal.

Na experimenten met andere bewegingstechnieken begon hij in 1963 het Figurentheater Triangel, waarin sindsdien alle mogelijke vormen van poppenspel konden worden toegepast, met assistentie van zijn vrouw Ans. Vanaf eind 1971 werken zij als beroepspoppenspelers voor volwassenen.

Voor zijn poppenspel kreeg Henk Boerwinkel in 1973 de Culturele Prijs van Drenthe. Het figurentheater Triangel verscheen verschillende keren op televisie, radio en pers spraken zich zeer lovend uit, maar vooral door mondellinge reclame van enthousiaste toeschouwers werden er in de loop der jaren steeds meer voorstellingen gegeven voor de meest uiteenlopende groeperingen.

In 1975 werd samen met enkele collega's een succesvolle tournee naar Roemenië gemaakt en tijdens verschillende poppen- en theaterfestivals in binnen- en buitenland bleek het figurentheater Triangel als een van de hoogtepunten naar voren te komen.

ONDANKS DE DICHTER

s' avonds loopt de dag leeg als een zaklamp
de zon gloeit dan krampachtig rood
wie durft nog schrijven dat
"ze zich terugtrekt achter de horizon"
nee,
het zijn wij die haar
- Copernicus indachtig-
arrogant de rug toekeren.

André Wij

DE ZAAK DE BATSELIER... VRAGEN & ANTWOORDEN

MET GESLOTEN VIZIER

Hoewel de zaak de Batselier haar spektakulair karakter begint te verliezen en daardoor de eerste storm van verontwaardiging ook geluwd is, blijkt dat de Akademische overheid de strijdbijl nog niet begraven heeft. Daarom even

HET HOOG SPEL WORDT GESPEELD...

De avond van 13 februari ging in de Fakulty Club de vergadering door van de Akademische Raad. Op de agenda - nota bene als laatste punt: wat nu aangevangen met "de zot" (dixit De Somer) Steven de Batselier?

Antwoord: voorlopig geen ontslagprocedure, maar de oprichting van een "patronagekommissie" voor Passage 144 om alzo het initiatief van de Batselier te "legaliseren", d.w.z. zodat het tot de wetenschappelijke activiteiten van de Batselier kan gerekend worden. De kommissie zou moeten bestaan uit 2 geneesheren-psychiater van de KULeuven en twee psychotherapeuten (klinische psychologen) van de KULeuven. De konkrete samenstelling van deze kommissie wordt overgelaten aan de Batselier, waarvoor hij tijd heeft tot 4 dagen voor de

de laatste gebeurtenissen op een rijtje zetten. Hopelijk worden hiermee de discussies in de fakulteiten gereactiveerd en kan zo de aktie in haar tweede fase gestimuleerd worden. De winterslaap is dus nog niet voor morgen.

Akademische Raad van 4 maart e.k. Was daar echter geen snuggere dekaan die vroeg: "Wat gebeurt er wanneer de Batselier er niet in slaagt om deze patronagekommissie samen te stellen?" Waarop Pietje De Somer lakoniek: "Mijn vermoeden is dat ze ook niet kan samen-gesteld worden!"

De snuggere dekaan: "Wat dan?" Pietje: "Dan begint alles terug van het begin!"
Wat konkreet betekend dat in dat geval de ontslagprocedure ingezet wordt, of de Batselier gedwongen wordt een halftime betrekking te aanvaarden. Hoefte het nog gezegd dat de Akademische Overheid (en wie nog???) er duidelijk op speku-leert dat de Batselier geen 2 geneesheren-psychiater van de KULeuven zal vinden die zijn Passage 144 willen "patroneren".

MAAR ER IS MEER

Een bezoek aan Passage 144 leerde ons dat De Somer vuil spel heeft gespeeld in de Akademische Raad. Onderhandelingen tussen De Somer en de Batselier en zijn advocaat leidden namelijk wel tot een overeenkomst met betrekking tot het principe van een patronagekommissie. Met andere woorden: nog géén overeenkomst over de inhoud van de patronagekommissie, laat staan over de samenstelling ervan. Het is slechts in een part schrijven van De Somer achteraf dat hij het over de konkrete uitwerking van de patronagekommissie heeft, nl. dat de kommissie zou moeten bestaan uit 2 geneesheren-psychiater en 2 klinische psychologen van de KULeuven. In een terugschrijven van de Batseliers advocaat werd De Somer meegedeeld dat die brief goed en wel ontvangen werd en dat

er akte van werd genomen. Dus nog-maals is er geen enkele overeenkomst inzake uitwerking van de patronagekommissie. Hoewel De Somer op de Akademische Raad het voorstelde alsof zijn voorstel door de Batselier aanvaard werd. De Batselier dergelijke leugenachtige praat soms tot de deontologie van de geneesheer-reektor De Somer!!? Ter verduidelijking: Steven de Batselier aanvaardt niet dat er ook maar één enkele geneesheer-psychiater van de KULeuven bij hem over de vloer komt. Hoe kan immers een klassiek medisch geschoold psychiater, voor wie psychiatrie slechts spuiten en pillen geven is, oorde-len over een psycho-therapeutisch initiatief dat vertrekt vanuit een niet-medisch, maar louter diepmenselijke visie.

DE WARE BEDOELINGEN VAN DE AKADEMISCHE OVERHEID... EN DE KONSEKWENTIES...

Het is nu duidelijk dat de Akademische Overheid niet afziet van haar pogingen om Steven en de Passage 144 te kelderen. Na een eerste fase van onreglementaire en immorele intimidatie - die door het studentenprotest ongedaan werden gemaakt - speelt de Akademische Overheid nu de bal terug naar de Batselier en dit op een leugenachtige en achterbakse manier. Hierbij speelt de Akademische Overheid het spel van vertraging en oneerlijk overleg om zowel de studenten als de Batselier om de tuin te leiden en in de openstaande val te lokken. Het is nogal wies dat de Akaemische Overheid zo ook probeert het nog levende studentenprotest op een dood

spoor te zetten. Want genoemd vertragingsmeneuver betekend konkreet dat deze snooards waar-schijnlijk hun vuile plannen door-drukken tijdens de Paasvakantie of de examenperiode. Tegenover deze strategie van de Akademische Overheid moet de studentenbevoking duidelijk in het offensief gaan. Want... wanneer Steven de Batselier tot ontslag of halftime gedwongen wordt, dan wordt een gevaarlijk precedent geschapen om elke vorm van mensgerichte wetenschapsbeoefening aan banden te leggen of zelfs te onderdrukken. En dit zowel inter-universitair als extra-universitair (cfr. de parlementaire interpellaties - zie vergadering van het parlement van

2 februari - en het daaruit voortvloeiende onderzoek van Volksgezondheid). Het is immers duidelijk dat dit de ware kern van de zaak is, immers werd er bijvoorbeeld ooit eens gevolg gegeven aan de parlementaire interpellaties i.v.m. KUL-onderzoekingen ten dienste van de NATO en de Belgische wapen-industrie en -handel. Het gaat helemaal niet om de eerste plaats
Het gaat in eerste instantie helemaal niet om de figuur Steven de Batselier, maar om de keuze tussen twee fundamenteel verschillende vormen van wetenschapsbeoefening. Naast deze maatschappelijke

implicaties heeft geheel de deze affaire ook een onmiddellijke weerslag op het vlak van de opleiding, namelijk een verarming van het onderwijspakket. In dit geval door de verwijdering van een prof met grote pedagogische kwaliteiten en die poogt om op een eerlijke manier de wetenschappelijke kennis m.b.t. marginaliseringsprocessen in onze samenleving uit te breiden. (Dit fenomeen behoort ook tot het kriminologisch onderzoeksveld - er is een Centrum voor Studie van de Marginaliteit aan de School voor Kriminologie.)

betoging t.v.v. prof de Batselier. (foto: EPA)

WAT TE DOEN?

Voor de studentenbeweging staat er konkreet drie punten op de agenda.

1. Verdere organisatorische uitbouw van de aktie vanuit een lange-termijn-visie. Hierbij moet het zwaartepunt vooral liggen op de fakultaire initiatieven (gekordineerd in het centraal aktiekomitee).
2. Het op gang brengen binnen de diverse fakulteiten van een discussie over de te voeren strategie. Ofwel een patronagekommissie,

sie, samengesteld naar de normen van de Batselier (d.w.z. geen geneesheren-psychiater van de KULeuven). Ofwel konkretiseren we de eis dat de Akademische Overheid haar handen volledig heeft af te houden van de Batselier en van Passage 144.
3. Het organiseren vanuit de Leuvense studenten van een steunkomitee van prominente figuren uit de akademische, politieke... wereld.

(deze tekst werd opgesteld ten behoeve van het centraal aktiekomitee door studenten van de Kriminologische Kring)

AKTIE VOEREN

Tijdens en na de Akademische Raad van 13 februari kregen de vier studentenvertegenwoordigers in die Raad heel wat kritiek te verwerken van het centraal aktiekomitee "de Batselier", zowel mondeling als schriftelijk (ook in de tekst op deze bladzijde over de houding van de Akademische Overheid, stond een passage over de studentenvertegenwoordigers; deze werd door de opstellers zelf geschrapt). De studentenvertegenwoordigers werd verweten een persoonlijk standpunt en niet dit van de studenten in het algemeen te vertolken. Toch hebben zij zich gehouden aan de afspraken die op de Kringraad i.v.m. de Batselier zijn gemaakt, gehouden (zie de nota van de Kringraad aan de Akademische Raad 1.2.78 - Veto 12 p.6). Om dergelijke voorvallen in de

toekomst te vermijden, heeft de Kringraad van 24 februari jl., in aanwezigheid van enkele leden van het aktiekomitee, een afspraak gemaakt i.v.m. aktiekomitees. Indien aktiekomitees, interfakultaire algemene vergaderingen eisen en standpunten over willen brengen naar de Akademische Raad, kunnen zij hun voorstellen steeds (schriftelijk) voorleggen aan de Kringraad voor bespreking in haar algemene vergadering, en dit telkens er een Kringraad doorgaat. Deze voorstellen zullen door de studentenvertegenwoordigers op de Akademische Raad verdedigd worden, als ze bij meerderheid aanvaard worden op de algemene vergadering van de Kringraad. (Dit geldt uiteraard niet alleen voor het aktiekomitee "de Batselier", maar voor alle akties.)

vervolg van p.6

Iemand die zich distancieert van de groep, veroorzaakt een agressie omdat de groep gekwetst wordt in zijn narcisme. Dit geldt eveneens voor het systeem! Aangezien het systeem dit niet langer kan dragen, heeft zij voor dat individu een "plaats" gevonden, waar het dan wettelijk opnieuw kan "inpassen" of onder MEDISCHE DEK-KING rustig "koud" kan worden. Eigenaardig genoeg wordt dit fe-

nomeen door de betrokken familieleden, kennissen en justitie zonder enige verontwaardiging aanvaard!?

Pi Engoiss

(vervalst)

JEF STALIN IS 25 JAAR DOOD EEN TRAAAN EN ENKELE BESCHOUWINGEN

Op 5 maart was het 25 jaar geleden dat Iosif Vissarionovitsj Dzagoezjvili, beter bekend onder zijn bijnaam Stalin, ter ziele ging. Nadat hij een tijdlang nagenoeg vergeten was in het Westen werd hij op het einde van de jaren '60 door een aantal mensen, ook in Leuven, opnieuw ontdekt.

Die nieuwe ontdekking gaf aanleiding tot heftige discussies, o.m. nog dit jaar in Veto. Die Veto-diskussie werd door de redactie nogal eigenmachtig afgesloten, wat aanleiding gaf tot frustraties bij sommige mensen.

Daarom hebben we besloten om er nog één keer op terug te komen. Daartoe werd een bijdrage pro en contra Stalin gevraagd aan twee niet-georganiseerde medewerkers, die echter wel een anti- resp. pro-stalinistische opvatting wilden uitschrijven. De lezer moge zelf zijn conclusies trekken.

Hiermee is de discussie dan ook definitief afgesloten. Veto komt er dit jaar niet meer op terug. De opgave voor de twee medewerkers was "Stalinisme", ze kregen allebei 3 kolommen.

1. OVER EEN HOND EN DIVERSE STOKKEN OM HEM TE SLAAN

Dit artikel wil pleiten voor rede, twijfel, studie en kritisch onderzoek i.v.m. de term "stalinisatie". Stalin is een mythe, de mythe van de kollektieve dwangbuis, de mongoloïde massamoordenaar, de onvrijheid in persoon. Dit dogma leeft bij ontzettend veel studenten. Hoe het is ontstaan en van waar het voedsel heeft gekregen, vraagt geen kat. Het adjectief "stalinistisch" wordt - met alle konnotaties vandien - gretig gebruikt om China en andere kommunistische landen, politieke groeperingen als Amadeo of MLB en zelfs losse individuen (bv. Han Suyin, A. Malraux) te karakteriseren. Geschiedkundige werken over de USSR die zich wetenschappelijk, en niet ideologisch-propagandistisch, opstellen (bv. A. Plato, Aragon, K. Mavrakis, P. Kessel) worden gemakshalve "stalinistische bronnen" genoemd, m.a.w. er op ingaan is niet nodig. Door de term "stalinistische bureaucratieën" slagen trotskisten erin tegenpolen als China en de USSR in essentie identiek te noemen. Ik stel daarom voor dit woord uit het politiek vocabularium te schrappen. Het leidt slechts tot gemeenplaatsen en onafzoesenlijkheden.

Elke mening over Stalin heeft haar bronnen, haar feiten, haar getuigenissen. Over weinig figuren is zo'n tegenstrijdige literatuur gepubliceerd. Elk maakt dus een keuze als hij een mening over Stalin opbouwt. Het is daarom interessant na te gaan welke criteria de verschillende strekkingen over Stalin hanteren. Die criteria leren ons immers veel over de vraag wie er belang bij heeft Stalin geweld aan te doen en wie niet.

Stalin wordt vaak aangevallen als machtswellusteling, tiran, als een bloeddorstig heerser. In die gedaan heeft hij tal van anti-kommunistische kruistochten en hetzede goede diensten bewezen. Het hanteren van een persoonsgebonden criterium in de ideologische aanval tegen het communisme had zin. Stalin was een symbool. De sympathie voor het socialisme in opbouw, het enthousiasme om de Russische zege tegen het fascisme kristalliseerden zich in de figuur van Stalin. Wie zou Elsschot bedoelen als hij zegt tot Van der Lubbe na de Rijksbrand: "Moog je geest in Leipzig spoken (...) tot je beulen, groot en klein, door den Rus vernietigd zijn"? In de naoorlogse woelingen was de naam Stalin een klok van de opstand. Wat later hebben we de Koude Oorlog, Stalin, erkend leider van de kommunistische arbeidersbeweging, was een logisch m.k.punt van het kapitalisme. Ook Kroetsjov heeft Stalin een gek, een beul, een ti-

ran genoemd. Om de S.U. van koers te kunnen doen veranderen, moest hij zich afzetten: "hij was de tiran, wij zijn de ware socialisten". Een groot deel van de mythe Stalin is zonder twijfel tot dergelijke hetzes terug te voeren.

Het trotskisme behandelt het Stalinisme als systeem. Het is geen kapitalisme (er is een socialistische revolutie geschied en de ekonomie wordt niet beheerst door concurrerende kapitalisten maar door de staat), het is ook geen socialisme (er is een principieel eenpartijstelsel, tendensverbod, vereenzelviging staat-partij, enz. ...). De oorsprong van deze visnoch-veles opvatting is een apriorisme: in een achterlijk land kan men geen socialisme kriebelen als het ontwikkelde deel van deze aardkloot (VS, Europa) onder kapitalistische knoet blijft. Zo'n land "degenerereert" noodzakelijkerwijs tot een bureaucratie. China, Rusland, Vietnam en ga zo maar door: allemaal bureaucratieën! Ten eerste plooft de realiteit zich niet naar apriorismen, ten tweede scheppen de trotskisten hiermee een vals beeld van het marxisme. Reeds F. Engels (Ant-Dühring, p. 359-363) wees erop dat staats ekonomie en kapitalisme mekaar niet tegenspreken. Het gaat erom wie die staat controleert en dat is een kwestie van politieke, niet van ekonomische verhoudingen. Een bestaand socialistisch staatsapparaat kan door een zich in toposten installerende bureaucratie zeer wel worden omgesmeed tot een apparaat van winstbejag. Er is dan één kapitalist, de staat, die binnenlands het monopolie heeft en naar buiten op de wereldmarkt meevect om een deel van de koek. Dat is wat de S.U. doet sinds 1956. Een blik op de Russische aanwezigheid gedurende die periode in de ekonomie van bv. India, Somalië en Egypte legt kapitaaluitvoer bloot (kredieten, investeringen) die flink opbrengt. "Technische bij-

stand" levert hen heel wat voordelige handelskontrakten op: bijstand of afpersing? Het Oostblok verzekert Rusland zijn moderne kolonies. Militair en ekonomisch is de S.U. in alle werelddelen in de run met de V.S. om invloedssferen. In het binnenland, het vertrouwde beeld van het kapitalisme: een eenzijdige ontwikkeling van de industrie zoals dat de leidende kaste past (veel bommen en weinig boter), een handvol rijken in opperste weelde terwijl de helft van de kolchose-arbeiders en één vijfde van de stadsbevolking beneden het officiële bestaansminimum leeft. Is dat kapitalisme, ja of nee? Vergelijk nu even de Russen in Soedan, Egypte en Somalië met de Chinezen aan de Tanzanspoorweg, hoor hoe Nyerere China prijst om zijn niet-inmenging en hoe luid drie andere de deur achter Rusland hebben dichtgeklapt. Waar zit China anders dan te buiten, nadelige handelskontrakten op te dringen, invloedssferen op te eisen?

En China binnenlands: is de uitgebreide literatuur van journalisten en China-bezoekers van de meest diverse pluimage het niet tenminste hier over eens dat de sociale ongelijkheid er daalt, de welvaart veralgemeent, de culturele, politieke en ekonomische vooruitgang er geen elitezaak is? Toch worden China en Rusland in het aprioristisch denken van de trotskist gelijkgeschakeld: het zijn onderling kibbelende bureaucratieën. Beter: ze moeten het zijn tot meerdere glorie van het denkstuk dat "stalinisme" heet. Een konstruktie die puur theoretisch is en van laag allooï.

China heeft revolutie gemaakt in 1948. Voor de opbouw van het socialisme had het de Russische ervaring sinds '17 ter beschikking. Toen na '56 echter geleidelijk duidelijk werd dat Rusland het kapitalistische weg opging, was het van belang te weten wat dit had mogelijk gemaakt. Daarom analyseerde Mao Tse Toung de figuur van Stalin. Geen emotionele uitsval, geen theoretisch denkstuk was nodig, maar een uiterst grondige en korrekte beoordeling. Het ging erom de Russische katastrofe in China te vermijden. Volgens de Chinezen is Stalins hoofdfout "het niet erkennen op theoretisch vlak dat tijdens de historische periode van de diktatuur van het proletariaat er klassen bestaan en klassenstrijd is, dat de vraag wie het zal halen in de revolutie nog lang niet beslist is en dat de bourgeoisie nog altijd kan terugkeren." (K. Mavrakis: Du Trotskysme, p.101). In het midden van de jaren dertig bestonden er in de S.U. volgens Stalin geen klassen meer. Vermits de ekonomie was gesocialiseerd, waren ook de klassenbelangen en -tegenstellingen van de baan, zo redeneerde hij. Het besef dat mensen - en dat, zo lang het verschijnsel kapitalisme

ons aardrijk ontsiert - ook op vlak van ideeën, levenswijze, levensvisie... een strijd met zichzelf moeten leveren is een enorme verrijking van het marxisme. Dat "de socialistische mens" slechts geboren wordt uit een strijd tegen generatie-oude ideeën van de oude maatschappij is een nieuw inzicht. Dit is een strijd van studie, kritiek, handenarbeid, onder de massa's zijn, luisteren, kritiseren en overtuigen. Vermits voor Stalin de socialistische mens er sowieso was, was elke opposant een vijand en gebruikte hij onverantwoord geweld. Aan de politieke waakzaamheid van het volk werd niets gedaan. Bureaucraten die zich installeerden op toposten en hem naar de mond praatten bleven ongemoeid. De korrumpering kreeg vrij spel. Eerlijke kommunisten die kritiek uitten werden gestraft en vaak zelfs geëxecuteerd. Dit werd in de hand gewerkt door het feit dat de S.U. inderdaad had af te rekenen met georganiseerde sabotage: men was vlug geneigd lastige opposanten in hetzelfde laadje te stoppen. Naast deze fout en zijn gevolgen erkennen de Chinezen Stalins enorme verdiensten voor de ekonomische en kulturele ontplooiing van zijn volk en in de zege op het fascisme. Dit nu is een analyse naar mijn hart omdat ze 1) puur rationeel is, 2) zin voor verhoudingen heeft en 3) gericht is op de praktijk: wat valt eruit te leren?

Ik ben momenteel "La Rectification" van Alain Bouc aan het lezen over de Bende van Vier. Dit boek, met een overvloed aan teksten van beide partijen, laat klaar zien dat het er de Chinezen niet om te doen is enkele vijanden te likwidieren, maar veeleer de hele bevolking te laten studeren, kritiseren en in actie treden rond deze vraag: was is de politiek van de Vier en waar brengt die ons? Dat is politieke democratie in een éénpartijstelsel, voor verslaafden aan westerse democratieën waarschijnlijk moeilijk te begrijpen. In de boeken van Machioco, Han Suyin en R. Guillaïn ziet men hetzelfde voor vroegere campagnes (Kulturele Revolutie, strijd tegen Lin Piao). Zoïets houdt China fris. Uit Bouc (p.125) "Sur le plan politique, on reconaît l'existence d'éléments bourgeois dans le parti, engendrés par les imperfections du socialisme et sa nature hybride. Les dangers restent d'une dégénérescence; il faudra d'autres révolutions culturelles".

Intussen blijven sinologen en in Hongkong geïnstalleerde China-wachters met hun paleisrevoluties, machtstrijd, terechtstellingen en terreurklimaat de kolommen van De Standaard, La Libre Belgique, Rood en - tot mijn verwondering - weleens van Humo en Vrij Nederland ontsieren. Nu, daar maal ik niet om. Het Kommunisme is deze thema's even gewoon als de hond de stok waarmee men hem slaan wil.

2. EEN STOK

Er bestaan inderdaad veel geschiedschrijvingen over het Stalinisme: een 'burgelijke', een trotskistisch e, een officiële Sowjet-geschiedenis - van de Geschiedenis van de Communistische Partij van de Sowjet-unie bestonden in 1976 twaalf edities die alle anders zijn - een Stalinistische, een Russische dissidente (Medvedev)... Van al de mo-

(D. Levine)

gelijke versies is de Stalinistische beslist de minst betrouwbare. Niet omdat schrijver dezes een trotskist, een renegaat, een zionist of door de CIA-betaald zou zijn, maar omdat dat vrij gemakkelijk aangetoond kan worden. Met een stalinistische versie bedoelen we een versie die tot stand gekomen is onder controle van Stalin en zijn bureaucratie -bijna alles wat in de Sowjet-Unie geschreven werd tussen 1924 en 1953 en voor een gedeelte nog daarna: de bureaucraten zijn nog steeds niet uitgeweid- ofwel een versie die buiten de Sowjet-Unie is vervaardigd onder invloed van het Stalinisme, door sympathisanten bijvoorbeeld, of gewoon door auteurs die zich hebben laten misleiden door het voor hen opgezette theater bij bezoeken aan de Sowjet-Unie, de fellow-travellers, bekend voorbeeld G.B. Shaw.

Onder de diktatuur van Stalin zijn er in de Sowjet-Unie zelf enorm veel bronnen verloren gegaan. Privé archieven van slachtoffers van het Stalinisme werden in de regel vernietigd. Zo is niet alleen veel belangwekkend materiaal over de Stalin-periode zelf verdwenen, maar ook over bijvoorbeeld de revolutie. Persoonlijke geschriften van oude bolsjewieken bijvoorbeeld, die voor zover mogelijk was door Stalin zijn uitgeroeid. Het bijeenzoeken van vervangende historische bronnen stelt grote problemen voor de huidige historici, ook in de Sowjet-Unie, waar onderzoek in die richting in het beste geval niet gestimuleerd, in het slechtste tegengewerkt wordt.

Bovendien is er in de Stalin-periode, bijna dertig jaar lang, stelselmatig vervalst. Zogenaamd officiële documenten werden aan de lopende band gefabriceerd. Duidelijke voorbeelden daarvan zijn de grote processen van de jaren dertig. Fatsoenlijke mensen in het Westen wisten al in '31 dat die processen show waren. Gewoonlijk verliepen ze ongeveer als volgt: er werd een "vijand" gezocht, "trotskistisch-boecharinistische bandieten, kleine overblijvende totaal verrotte groepjes van de verpletterde burgerij", aan wie bv. de mislukkingen in de economie werden toegeschreven en zonder welke die economie, georganiseerd volgens de onfeilbare juiste lijn en met de enig ware marxistisch-leninistische principes, niet kon mislukken. Een aantal beklaagden die meestal niks gedaan hadden -en voor een deel zelfs communisten waren- werden zodanig "bewerkt" dat ze zegden wat van hen verwacht werd m.a.w. ze werden gefolterd.

In '31, op het zg. "Proces tegen de Industriële Partij" bekritiseert beklagde Ramzin zichzelf en geeft hij toe contacten te hebben gehad met een zekere Pavel P. Rjaboesjinski in november 1928 in Parijs. Rjaboesjinski was een Russische kapitalist geweest voor de revolutie en bijgevolg was de ontmoeting die Ramzin met hem gehad zou hebben erg misdadig. Een paar dagen na de "bekentenissen" van Ramzin kon men in de Franse kranten lezen dat Rjaboesjinski in 1928 al een paar jaar dood was.

Tijdens de politieke processen van 36-38 werd een zekere Goltsman beschuldigd van de misdaad contact te hebben gehad met Sedov, de zoon van Trotski, in het buitenland. Goltsman "bekende" inderdaad dat hij in 1932 een ontmoeting had gehad met Sedov in hotel "Bristol" in Kopenhagen. Een week later stond in een Deense krant dat het hotel "Bristol" in 1917 afgebroken was. Voorbeelden als deze zijn gemakkelijk controleerbaar aan de hand van bevolkingsregisters, kadasterkaarten... die

in de jaren 20 in Parijs of Kopenhagen vermoedelijk even betrouwbaar en degelijk waren als ze nu zijn. Nog iets moois. Op het einde van het leven van Stalin verscheen in de Sowjet-Unie een ontroerend boek van een zekere Boudou Svanidze: "Dom Jef". Deze nonkel Jef was niemand minder dan Tossif Vissarionovitsj himself. Svanidze was Stalins niet bestaande neef en het boek een vervalsing.

Al in 1935 verscheen in Parijs een boek van Boris Souvarine, "Staline. Aperçu historique du bolchévisme", waaruit duidelijk blijkt dat wie dat echt wou al in die tijd het ware karakter van het Stalinisme kon leren kennen. Die Souvarine zal dan wel een trotskist, kapitalist, dekadente emigré geweest zijn. Dat is de eeuwige en nagenoeg enige reactie van het Stalinisme op uitletting en geschriften waar het geen weg mee weet: geen weerlegging, want weerleggen is moeilijk, vooral als de tegenstander gelijk heeft, geen tegenargumenten ook, maar schelden. De tegenstander is a priori te kwader trouw, slecht. Maar argumenten "ad hominem" -hij liegt want hij is een dief, Jood, trotskist...- zijn nu eenmaal argumenten die door de logica en de historische kritiek verworpen moeten worden.

Een christen is in het gewone taalgebruik iemand die de leer van J. Christus aanhangt. Of die christen nu protestants, orthodox, vast of onvast in de leer of zelfs katholiek is verandert niets aan de zaak.

Een stalinist is iemand die de leer van Stalin aanhangt, die zich laat leiden door de geschriften, uitspraken en handelingen van Stalin. Mensen van het laatste soort bestaan nog steeds en de Chinese kommunistische partij is blijkens haar standpunten van stalinistische aard tenminste sedert 1958, want aanvan-

kelijk stond Mao niet negatief tegenover de beginnende destalinisering in de Sowjet-Unie. (Zie daarvoor Chinese Volkskrant 5/4/56, overgenomen door Pravda 6/4/56, de openingstoespraak van Mao Tse Toeng op het VIII ste partijcongres, gepubliceerd in Cahiers du Communisme, supplement van januari '57.) Mao is na het 22ste partijcongres van de CPSU (1958) van koers veranderd. Misschien omdat hij zelf

en al bij vluchtig doorbladeren stoot je op fouten. Op p.25 wordt een Westerse ambassadeur geciteerd die vertelt dat mevrouw Kollontaj de eerste sowjet-minister van opvoeding en cultuur is. Een serieus historicus merkt zo'n fout op en vermeldt even, desnoods in een voetnoot, dat de ambassadeur zich vergist en dat die bron dus op dat punt gekorrigeerd moet worden. De eerste minister voor opvoeding was Lunacharski. Maar het boek bevat ook veel grovere fouten, over de processen bijvoorbeeld.

Het proces tegen de Mensjewiki, dat begon op "1 maart 1939" -moet zijn 1931- was een grote klucht en wordt door Sayers en Kahn met grote ernst behandeld. Ze maken de fout een van de belangrijkste "misdaden" van de hoofdbeklaagden, een ontmoeting met een zekere Abramovitsj in Moskou, voor waar aan te nemen. De beklaagden "bekenden" deze misdaad overigens. Abramovitsj kon echter bewijzen dat hij in de periode dat hij dat klandestiene reisje naar Moskou om samen te zweren ondernomen zou hebben in werkelijkheid o.m. in Brussel aan een congres had deelgenomen. Er waren dan ook tientallen getuigen die er wilden op zweren dat Abramovitsj niet naar Moskou kon geweest zijn. Het boek van Sayers en Kahn is vol van zo'n gemakkelijk te controleren fouten. Het is nog meer, nog minder dan een vervalsing. De herkomst van het boek is zelfs voor EPO onachterhaalbaar. "Alle personen die aanspraak kunnen maken op de auteursrechten van dit werk kunnen dit rechtstreeks richten aan de uitgeverij EPO te Berchem, daar onze zoekingen op dit punt zonder resultaat bleven." Zo staat het er. Vermoedelijk hebben ze niet naar het Marx-Engels-Instituut in Moskou geschreven. Daar weten ze er waarschijnlijk wel meer over en de echte namen van Sayers en Kahn klinken vermoedelijk ook eerder Russisch.

Nochtans is dat boek een "historisch" werk dat door Amada aan iedereen wordt aanbevolen om het "ware" karakter van o.m. het trotskisme te leren kennen.

daarin nogal hard als stalinist was aangevallen door Chroestsjev. Het enige juiste marxisme-leninisme wordt soms aangepast. Wat gisteren waar was is dan plotseling niet meer waar. De nieuwe waarheid wordt afgekondigd als enige juiste waarheid die bovendien altijd waar is geweest. (Zie onmeezwaai in China na de dood van Mao.)

Met het Maoïstische Amada bezitten wij ons eigen stalinistisch partijtje. Amada beweert nog steeds dat Stalin een groot leermeester, voortreffelijk man enzovoort is geweest. Wie het tegendeel beweert is naar alle waarschijnlijkheid trotskist en liegt dus. De opvattingen van Amada over het Stalinisme zijn historisch onjuist en hoofdzakelijk gebaseerd op Russische bronnen van voor Stalins dood en op Westerse bronnen die voor het grootste deel teruggaan op die Russische bronnen: bv. de Duitse KPD van voor de oorlog, de Duitse KPD van nu die zich baseert op haar voorgangster van voor de oorlog enz.

Mooi voorbeeld is de publicatie door Amada, of EPO, de uitgeverij van Amada, van het boek "De Grote Samenzwering" van een zekere Sayers en Kahn. Het boek gaat over al de samenzweringen tegen het Sowjet-regime in de jaren dertig, door Stalin echter telkens met grote helderzinnigheid op het spoor gekomen, verijdeld, onschadelijk gemaakt. Het boek bevat geen bibliografie, de bronvermeldingen zijn schaars,

De historische waarheid over het Stalinisme kan gekend worden. Er bestaat goed materiaal genoeg. Bij het zoeken naar die waarheid kan je je waarschijnlijk beter laten leiden door logica en historische kritiek dan door gezagsargumenten en gescheld.

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reacties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redactie bekend gemaakt worden. De redactie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud ervan te raken. Ook houdt de redactie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

DE BATSELIER MENS OF PROF... WAAROM NIET SAMEN?

M.b.t. het incident dat zich op de voorgrond dringt in de KULeuven, wensen de studenten Kriminologie hun zienswijze hierover bekend te maken.

Mag men de mens niet meer behandelen zoals het een mens toekomt, zoals Steven de Batselier dit met veel succes en toewijding realiseert in z'n Passage 144?

Is de psychiatrie werkelijk gedoemd om enkel en alleen gereduceerd te worden tot een rigied medisch gebeuren?

Is menselijkheid uit den boze? Ontkent men in België nog steeds het bestaan van een psychotherapie die aan de traditionele psychi-

atrie kan worden tegengesteld? De "psychiatrische patiënten", zoals deze mensen spijtig genoeg nog worden geklasseerd, vinden in de Passage een verre droom terug: de droom van menselijkheid, van het zichzelf kunnen zijn. Bewust en nuchter, en niet met behulp van geneesmiddelen, waarvan men in de klassieke leerboeken nog steeds alle heil verwacht. Als studenten vinden wij de keuze tussen het hooglerarschap en de Passage, waarvoor St. de Batselier heden wordt geplaatst een onaanvaardbaar feit.

Wij geloven in hem, in zijn therapie en in de toekomst die zij nog

mag kennen. Wij kunnen ons geen opleiding in de kriminologie voorstellen zonder deze man. Daarom willen wij hem ons respect en onze erkentelijkheid publiek

overmaken. Wij hopen op een snelle, positieve afloop van dit betreurenswaardig voorval.

de studenten
Kriminologie KULeuven

PUNK

De overheid van de KUL was de aanleiding dat er een benefietavond ten voordele van Passage 144 werd opgezet. Als we het eens waren prof. de Batselier een hart onder de riem te steken, dan waren we het duidelijk oneens over de Belgische punkgroep THE KIDS, één van de acts op de benefiet. Do you love the NAZI'S? Oh no, we houden er niet van. Dit en waarschijnlijk hun faces en faeces waren de aanleiding van een controverse. Veel studenten - intellectuelen in groene jekkers, zo noemden The Kids ons - schijnen geen flauw benul te hebben wat er in ons wereldje aan de hand is. We leven niet meer in de flower power hoogkonjunctuur. Het is crisis. Uit de werkloosheid is dan de punk ontstaan. Het is een weerspiegeling van onze lieve maatschappij, van de harde realiteit. Het is dan ook niet verwonderlijk dat een nieuwe generatie - want daar gaat het om, punk is geen mode-verschijnsel - agressieve rock 'n roll brengt. Het is momenteel geen weer om de bloemetjes buiten te zetten. Het is de derde generatie, na de vetkuif rock'n roll (Elvis...) en de beat in de korte geschiedenis van de pop. Wat "Sgt. Pepper's" van The Beatles was in de late jaren '60, is "The Gollocks" van de Sex Pis-

tols in onze tijd: de sleutelplaat van de zeventiger jaren. De ware popliedhebber heeft al heel wat kwaliteit opgemerkt. Zo hebben Elvis Costello, Iggy Pop, The Modern Lovers, The Sex Pistols e.a. goede kritieken gehaald in Humo én op de BRT (Rudi's Club). The Boomtown Rats zijn een voorbeeld van wat the Stones up-to-date hadden kunnen zijn. Punk is eigentijdse muziek met wortels in de late '50 en de vroege '60. Een generatie heeft opnieuw zelfvertrouwen gevonden en veegt de verstarring van after '68 weg, op muzikaal en maatschappelijk vlak. Punk is nieuw, bevrijdend. En fascistisch, zegt Jan met de Pet. Niks ervan. The Kids zijn geen fascist - ze willen gewoon de massa wakker schudden. Johnny Rotten (Sex Pistols) is anti-apartheid (Z.-Afrika), heeft het op de queen (= a fascist regime) gemunt en houdt niet van hollydays in de sun ten koste van other people's misery. Punk is - zo niet non-konformistisch - anarchistisch tot socialistisch; getuige ervan de in Engeland opgezette concerten "Punk for Socialism"; Humo organiseert terecht een "first Belgian punk contest". Het is opnieuw gezond te leven, te zeggen en te doen waarin je zin hebt.

J-P Uytendaele
2de ir. landbouw

wegwijzer

PUBLIKATIE: "SOCIALISME EN CHRISTENDOM" DEEL I

Studenten Godsdienswetenschappen van de faculteit Theologie KULeuven werken reeds voor het derde jaar rond het thema "Socialisme en Christendom". Totaal aantal deelnemers over de drie jaar: 55. Deze werkzaamheden worden gepubliceerd en verspreid voor een groter publiek.

Deel 1 is al een tijdje van de pers, deel 2 verschijnt eind mei-juni 78.

- Inhoud van deel 1:
- I. Het socialisme en zijn veelzijdige ontwikkeling
  - II. De Boodschap van bevrijding in de Bijbel
  - III. De sociale leer van de kerk (kritisch bekeken).

Dit eerste deel bevat 110 bladzijden, kostprijs is 100 fr. Het is verkrijgbaar in Werelwinkler Leuven of door overschrijving van 110 fr (inklusief verzending) op rekening: 140-0581697-55 van De Rooms Luk, Ravenstr. 30 Leuven (vermelding: Soc. en Christ. deel 1)

PLATFORM I.K.O.V.E.

I.K.O.V.E. staat voor "Initiatief Komitee voor de Verdediging van de Vrede in Europa" en publiceert in januari een (aangepast) platform. Hierin wordt aan de hand van teksten en cijfergegevens aangetoond dat Europa, liggend tussen de 2 grootmachten - de S.U. en de V.S., ernstig aan oorlogsgevaar is blootgesteld.

Inlichtingen en bestelling:
I.K.O.V.E.
PB 26 1060 BRUSSEL 31
tel. 016/25.48.88
02/539.13.77

PUBLIKATIE KRISTENEN VOOR HET SOCIALISME: "KAROOD"

In februari jl. verscheen het eerste nummer van "Karood", het blad van de Kristenen voor het Socialisme - studenten Leuven. In haar recente bestaan heeft KvS reeds veel van zich laten horen door acties, publicatie van brochures, en nam zij actief deel aan de linkse studentenbeweging in Leuven. Om haar werking en doelstellingen meer verspreid te maken, werd "Karood" opgericht, dat hetvolgende nastreeft: kontaktblad voor een ruime beweging, kontaktblad dat openstaat voor al wie goed met KvS over de baan kan, voor al wie op

zijn weg over KvS struikelt, een blad om mee op weg te gaan, de baan op; de kolommen staan open voor iedereen; "Karood" is ook een voorbereidingsblad; als er een specifieke KvS-actie wordt gevoerd, komen er documentatienummers uit, achtergrondinformatie en planning; acties gericht op ontbolstering. "Karood" kan ook de neerslag zijn van wat binnenin KvS gebeurt: inlichtingen over de batavonden, bijbellezing. Een nummer kost 15 fr en is verkrijgbaar op het sekretariaat

KvS
Maria-Theresiastraat 93
3000 LEUVEN

VETO

KOPIJ

Veto 14 (verschijnt tegen 20.3.78) date en toelichting op activiteiten tot en met de Paasvakantie; uiterlijk op vrijdag 10 maart e. k. op 't Stuc.

ABONNEMENT

volledige jaargang 4: 150 fr (100 met steunkaart Kultuurraad) jaargang 4 vanaf nr. 9: 100 fr (75 met steunkaart Kultuurraad) bij storting: op bankrekening 001-0581677-26 van "Algemens Studentenvaad, E. Van Evenstr. 2d Leuven", met vermelding "abonnement Veto".